

**Sermons By
William Marrion Branham**

“... in the days of the voice ...” Rev. 10:7

**ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԻՑ ԻՐԱԴԱՐՁՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸՊԱՐՋ
ԵՆ ԴԱՌՆՈՒՄ ՄԱՐԳԱՐԵՈՒԹՅԱՄԲ**
Սան Բեռնարդինո, Կալիֆոռնիայի նահանգ, ԱՄՆ
Դեկտեմբերի 6 1965

Introduction

The remarkable ministry of William Branham was the response of the Holy Spirit to the prophecies of the Scriptures in Malachi 4:5,6, Luke 17:30, and Revelations 10:7. This worldwide ministry has been the culmination of many other Bible prophecies, and a continuation of the working of God by His Spirit at this End time. This ministry was spoken of in the Scriptures, to prepare the people for the Second Coming of Jesus Christ.

We pray that the printed Word will become written in your heart as you prayerfully read this message.

While every effort has been made to provide an accurate unabridged transcription, the English audio files are the best representation of the sermons spoken by Bro Branham.

Audio and transcribed versions of over 1,100 sermons preached by William Branham are available for free downloading and printing in many languages at:

www.messagehub.info

This work may be copied and distributed as long as it is copied entirely, not modified, and distributed free of charge.

արմատավորվենք Աստծո սուրբ Խոսքի մեջ: Թող Սուրբ Հոգին այրի մինչև մեր սրտի խորքը: Հանիր այս ժամանակաշրջանի անհավատության և թմրության բոլոր մնացորդները: Ո՛հ, վեր կենանք և սթափվենք: Շնորհիր այդ, ո՛վ Աստված: Մաքրիր մեզ: Ծեփիր մեզ: Ձևավորիր մեզ Քո ուզած ձևով: Ո՛վ Աստված, շնորհիր այդ: Եթե այս երեկո այստեղ կան ոմանք, որոնք իրենց սրտի մեջ են պահում Աստծո այդ սերմը, որը կյանքի համար են ապաստանում աշխարհի ստեղծումից ի վեր, գիտեմ, որ նրանք անպայման կլսեն այս պատգամը հիմա: Դրա համար խնդրում եմ, Աստված իմ, որ լցնես նրանց հոգին և լուսավորես նրանց Սուրբ Հոգու նոր մկրտությամբ: Թող նրանք տուն վերադառնան ուրախ և կատարելապես երջանիկ, Տեր Աստված: Թույլ տուր նրանց Քեզ հանձնել: Ես չգիտեմ, թե ով են նրանք, բայց Դու նրանց ճանաչում ես: Ես միայն պատասխանատու եմ Քո Խոսքը կարդալու համար, բայց Դու ես այդ Խոսքը բացահայտում: Մնացածի համար Դու ես պատասխանատու: Ես միայն սերմը գցում եմ այնտեղ, որտեղ պետք է ընկնի: Տեր Աստված, ես խնդրում եմ, որ այս երեկո այն ընկնի լավ և պարարտ հողի մեջ: Թող շատերն այն ընդունեն և տեսնեն, Տեր և կարողանան այս վերջին օրերում լինել փայլուն քրիստոնյաներ: Թող այն մեծ իրադարձությունը, որին սպասում ենք, արագ կատարվի: Շնորհիր այդ, և թող որ Դու գաս Քեզ հետ տուն տանելու Քո Եկեղեցին, Քո Հարսին: Մենք տեսնում ենք, որ ամեն բան պատրաստվում է: Եկ, Տեր Հիսուս: Մենք ամեն բան Քո ձեռքերի մեջ ենք հանձնում Հիսուս Քրիստոսի անունով: Ամեն:

ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԻՑ ԻՐԱԴԱՐՁՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ԵՆ ԴԱՆՆՈՒՄ ՄԱՐԳԱՐԵՈՒԹՅԱՄԲ

¹ Ես երջանիկ եմ այս հրաշալի եկեղեցուն դիմելու համար: Ես մեծ հաճույք ստացա լսելով այս հրաշալի, փոքրիկ երգչախմբին, որը երգեց մեզ համար: Ես մտածում էի, թե ինչ մեծ տարբերություն կա այս կոկիկ, կտրած մազերով հրաշալի տղաների և խուլիզանների այն խմբի միջև, որոնք անցած գիշեր փորձում էին խեղդել մեկ ուրիշ տղայի այնհյուրանոցի լողավազանում, որտեղ ես մնում եմ: Ստիպված եղան օգնության կանչել նրանց այնտեղից դուրս բերելու համար: Ինչպիսի՞ մեծ տարբերություն: Մի եղբայր պատմեց այն մարդկանց մասին, որոնք Անգլիայում երկար մազեր են պահում կանանց մեծ: Դա ճիշտ է: Այդ երիտասարդ տղաները նույնիսկ դեմքի շուրջը կախված խոպոպիկներ ունեն: Չգիտեմ. ես երբեմն վիատության մեջ եմ լինում: Իսկապես այլասերման ժամանակներ են: Տղամարդիկ կանացի հագուստ են հագնում, իսկ կանայք՝ տղամարդու: Տղամարդիկ երկար մազեր ունեն, ինչպիսին պետք է կանայք ունենային, իսկ կանայք տղամարդու կարծ սանրվածքով են: Մի՞թե պարկեշտության ու պատվի զգացումը լիովին անհետացել է այս ազգից, այս ժողովրդից, այս աշխարհից: Ի՞նչ սարսափելի ժամանակներ են: Բայց միաժամանակ սա Ավետարանը քարոզելու համար ամենափառավոր ժամանակն է: Եթե ես կանգնած լինեի ժամանակի սահմանագծին, դրա գոյությունից առաջ, և եթե Հայրը դիմեր ինձ՝ ասելով. «Այս բոլոր ժամանակաշրջաններից ո՞րը կընտրեիր քարոզելու համար», ես կընտրեի այս վերջինը՝ Իր վերադարձից անմիջապես առաջ գտնվող ժամանակը: Դա ճիշտ է:

² Հայացք գցելով դահլիճի վրա՝ ես նկատեցի իմ լավ բարեկամներից մեկին, որը քարոզիչ է Թուսոնում: Երեկ նա ընկավ ձիուց: Ինչ-որ մեկը առավոտյան եկավ հյուրանոց և ինձ ասաց. «Այդ եղբայրը վետերանների հիվանդանոցում է: Նրա հայացքը անկենդան է, մեջքը կոտրված է, երիկամները վնասված են, իսկ սրտի աշխատանքը քիչ է մնում դադարի»: Ես անմիջապես ծունկի եկա հատակին: Նրան բերեցին հեռախոսի մոտ, և ես աղոթեցի նրա համար: Այս երեկո հիմա նա նստած է մեզ հետ: Իսկ դա կատարվել է անցած գիշերը: Աստված պատասխանում է մեր աղոթքներին, լինի դա առավոտյան, կեսօրին թեկեսգիշերին. ցանկացած ժամանակ:

³ Ես ամբողջ սրտով գնահատում եմ ձեր սիրալիր հրավերը այս խորանում: Անցած գիշեր պատիվ ունեցա լինելու Աստծո ժողովների հետ: Հրաշալի պահեր անցկացրինք այնտեղ, իսկ վաղը երեկոյան մեկ ուրիշ եկեղեցի ենք այցելելու: Նրանք կազմակերպում են հավաքություններ, իսկ ես շարունակում եմ աղոթել, կարդալ և քարոզել: Դա է իմ ծառայությունը:

⁴ Մեր օրերում տարօրինակ բաներ ենք տեսնում: Հիշում եմ այն ժամանակը, երբ վերջին անգամ այստեղ էի՝ Սան Բեռնարդինոյում: Ես գտնվում էի վրանի տակ անցկացվող հավաքություն: Ես այդ մասին խոսեցի անցած երեկո՝ հիշելով այն խոնարհ զույգին,

որոնք ինձ մոտ բերեցին իրենց մեռած մանկիկին: Նրանք մեքենան վարել էին ողջ օրն ու գիշերը: Երիտասարդ մայրիկը բոլորովին տխուր նստած էր մեքենայի մեջ՝ մանկիկին պահած իր ձեռքերի մեջ: Հնարավոր է, որ նա այս երեկո նստած է մեզ հետ: Երիտասարդ հայրիկը ինձ հարցրեց, թե կարող եմ գնալ մեքենայի մոտ: Ես փոքրիկին վերցրի ձեռքերիս մեջ: Նա մահացել էր, փայտացած և սառած էր: Ես սկսեցի աղոթել: Մինչ աղոթում էի, այդ փոքրիկ մարմինը սկսեց տաքանալ: Ես շարունակեցի աղոթել: Շուտով նա սկսեց շարժվել և շարժել տոտիկները: Հետո սկսեց գոռալ և ես նրան հանձնեցի իր մայրիկին: Նա անմիջապես տուն գնաց փոքրիկի հետ: Ես նույնիսկ չգիտեմ, թե նրանք քրիստոնյա էին, թե ոչ:

⁵ Դա հրաշալի էր, բայց ահա թե ինչ եմ մտածում այս երեկո. ես գիտեմ միեկնեցի, որը նույնպես մեռնելու մոտ է. դրանք մեր հոգեգալստականներն են: Մենք պետք է մեզ թափ տանք, և այդ հոգեվարքից դուրս գալու միակ միջոցն այն է, որ աղոթենք ու կառչենք Աստծո խոսքից: Միայն մեկ ելք կա: Դուրս գալու միայն մեկ ճանապարհ կա, ևսա է այդ ճանապարհը. *«Հիսուս Քրիստոսը նույնն է երեկ, այսօր և հավիտյան»*: Մի՞թե ուզում եք, որ մեր եկեղեցին էլ դառնա այնպիսին, ինչպիսին Անգլիայում են: Դրա համար այդքան խիստ եղա ձեր հանդեպ՝ ձեզ հանդիմանելով: Ես չեմ սիրում այդպես հանդիմանել ձեզ, բայց չեմ ուզում, որ այս եկեղեցին այդ վիճակին հասնի: Դուք էլ չեք ուզում: Միայն պետք է տապալեք այդ կեղծ վարդապետությունները և մեխեք դրանք: Այդպես է պետք վարվել:

⁶ Ես այստեղ մի քանի սուրբգրային հատվածներ և թեմա եմ նշել, որոնց շուրջ կուզենայի մի պահ խոսել: Չգիտեմ, թե ինչքան ժամանակ կունենամ: Գուցե կես ժամից ոչ ավելի: Միշտ թողնում եմ Սուրբ Հոգու հայեցողությանը, որ Նա առաջնորդի ինչպես, որ ուզում է: Մի պահ խոնարհենք մեր գլուխները և խոսենք այն Գրքի Հեղինակի հետ, որը հիմա բացելու ենք:

⁷ «Ամենակարող Աստված, Դու, որ այս Գրքի Հեղինակն ես, խնդրում ենք Քեզ Հիսուս Քրիստոսի միջոցով: Գոհանում ենք Քեզանից այն բաների համար, որ արդեն լսել ենք այս երեկո: Թող որ այս հավաքույթը փակենք՝ ասելով «ամեն» և վերադառնանք մեր տները՝ մտածելով. «Լավ էր այնտեղ», որովհետև գիտենք, որ Դու մեզ հետ էիր: Հայր, մինչ բացում ենք այս խոսքը, խոսիր մեզ հետ հիմա դրա միջոցով, որպեսզի հասկանանք, թե ինչ ժամանակում ենք ապրում: Եթե ճանաչենք այդ ժամը, կկարողանանք պատրաստվել այդ ժամի համար: Բայց եթե այլևս կույրերի պես, չիմանալով ինչու են ինչպես, անհմար կլինի մեզ համար պատրաստվելը: Նաև, Հայր, խնդրում ենք օգնիր մեզ տեսնել Տապանը, բաց դուռը և լսել պատգամը, որը մեզ հրավիրում է մտնել այնտեղ: Լսիր մեր աղոթքը Հիսուս Քրիստոսի անունով: Ամեն»:

⁸ «Այդ նույնօրը նրանցից երկուսը մի գյուղ էին գնում, որ Երուսաղեմից վաթսուև ասարեք հեռու էր, անունը Էմմաուս: Նրանք իրար հետ խոսում էին այդ բոլոր պատահած բաների մասին: Եվ երբ

ձևով խոնարհի իր գլուխը խոնարհությամբ՝ մատուցելու համար այն աղոթքը, որը հիմա պետք է մատուցենք:

¹³⁶ «Ո՛վ Աստված, ընդունիր ինձ այնպես, ինչպես կամ»: Եղբայրս, քույրս, ես էլ ինձ դնում զոհասեղանի վրա այս երեկո: Ո՛վ Աստված, ծեփիր ինձ, փոխիր ինձ: Ո՛վ Աստված, ձևավորիր ինձ Քո մտքի համաձայն: Կարծու՞մ եք հեշտ է ինձ համար կանգնել այստեղ և այդպես հանդիմանել մարդկանց: Դա դժվար է: Բայց վայ ինձ, եթե չանեմ այդ:

¹³⁷ Աղոթենք. «Սիրելի Աստված, մինչ բոլորը խոնարհել են իրենց գլուխներն ու սրտերը, այս հանդիսավոր պահին, աստվածաշնչան ընթերցման վերջում տեսնում ենք Սուրբ Հոգու հաստատումը, որը բոլոր իմաստներով ցնցել է այս ազգին տարբեր արթնություններով, հայտնելով, որ ինչ-որ բան է կատարվելու:

¹³⁸ Հետո տեսնում ենք այն յոթ հրեշտակներին, որոնք իջան այն սարի վրա, Արիզոնայում. իրադարձություն, որը լրագրերի միջոցով հայտարարվեց աշխարհի բոլոր երկրներում: Ո՛հ, տեսնել իրեն՝ Հիսուսին ամպերում, որ ցած է նայում և ասում, որ յոթերորդ հրեշտակի պատգամով (Հայտն. 10:7) այդ կնիքները բացվելու են և Աստծո խորհուրդները բացահայտվելու: Ռեֆորմատորներն այդքան չապրեցին, որ դա բացահայտեին, բայց այստեղ այդ կնիքները, որոնք ամբողջը կնքել էին, պետք է բացվեին այսօր: Ո՛հ, տեսնել բոլոր այդ մեծ նշաններն ու հրաշքները, որոնք կատարվել են, որոնք հաստատել են այն, ինչ գրվել և կանխասվել էր, տեսնել, որ Նա երբեք չի թողել իր խոստումը, այլ միշտ կատարել է գրվածի համաձայն: Ոչ մի անգամ չի եղել, որ Դու չկատարես Քո խոսքը: Սիրելի Աստված, մենք գիտակցում ենք, որ Հիսուս Քրիստոսը մեր մեջ է: Նա այստեղ է այս երեկո: Ամտեսանելի Աստվածն այստեղ է, մեզ հետ և հաստատում է յուրաքանչյուր խոստում, որ արել է իր խոսքի մեջ: Ես մտածում եմ այն մասին, թե ինչպես էիր դու կանգնած Աբրահամի առաջ, մեջքով դեպի վրանը՝ ապացուցելու համար Քո աստվածությունը:

¹³⁹ Դա էր բնօրինակը, սկիզբը, երբ դեռ ասպարեզ չէին եկել նմանակողները: Դու ցույց տվեցիր այդ: Դու հաստատեցիր և մարգարեացար: Դու ճշտությամբ ասացիր, թե ինչպես է դա կատարվելու, և մենք տեսնում ենք, թե ինչպես է դա կատարվում Քո ասածի համաձայն: Հայր Աստված, գիտենք, որ դա չի կարող մարդուց լինել: Դա գալիս է Աստծուց: Գիտենք, որ Դու ես այստեղ ներկա այս երեկո: Ներիր մեր մեղքերը: Սիրելի Աստված, Դու բժշկել ես մեր հիվանդությունները, այժմ ներիր մեր մեղքերը: Տեր, ներիր, որ այնպիսի քրիստոնյաներ չենք, ինչպիսին պետք է լինենք: Մենք դավանում ենք, որ Լրիվ Ավետարանի տղամարդիկ և կանայք ենք, բայց տեսնում ենք, որ նորից ընկնում ենք հարանվանական հավերի պես՝ չկարողանալով օգուտ սավառնել: Օգնիր մեզ, սիրելի Աստված: Վերցրու մեզ և թափ տուր մեզ Քո Սուրբ Հոգով: Եթե կա մեր մեջ մի բան, որը Քո փառքի համար չի, հանիր մեր միջից, Տեր, և թող մենք

Այժմ լավ լսեք ինձ: Այս երեկո ամբողջությամբ հանձնվեք Աստծուն: Ես հավատում եմ մի սրտով, որն իսկապես տրված է Աստծուն, որ եթե միայն վեր կենայիք և ձեր ձեռքը բարձրացնելով ասեիք. «Սիրելի՛ Աստված: Ահա ես: Վերցրու ինձ, Տեր: Այլևս երբեք ես չեմ վստահի իմ սեփական իմաստությանը և մեկնությանը:

¹³² Քո խոսքն ասում է, որ ես պետք է սուրբ լինեմ: Պետք է վերստին ծնվեմ: Պետք է Սուրբ Հոգով լցված լինեմ, և Սուրբ Հոգին ինձ կառաջնորդի ողջ ճշմարտության մեջ: Սիրելի Աստված, ահա ես: Առաջնորդիր ինձ»: Ուզու՛մ եք անել այդ ամենը:

Ինչպես որ եմ, չսպասելով
Հոգիս սրբել պարապ հույսով,
Լոկ արյունիդ վստահելով,
Գառն Աստուծոյ, Քեզի կու գամ:

¹³³ Աստված «միակ դուռն» է: Այժմ նրան հանձնեք ձեր բոլոր գործերը և ամեն բան: Ձեր մեքենան, ամեն ինչ: Ի՞նչ կլինեիր, եթե մեռնեիր:

Ինչպես որ եմ, Տեր, Դու գիտես,
Բոլոր մեղքերս կջնջես,
Աղտոտ հոգիս դու կսրբես,
Գառն Աստուծոյ, Քեզի կու գամ:

¹³⁴ Իսկ հիմա, մինչ երգեհոնարարը շարունակում է նվագել... դուք, պատանիներ, մի՞թե ուզում եք նմանվել այն փողոցային խուլիգաններին: Իսկ դուք, քույրեր, մի՞թե ուզում եք կարճ մազեր ունենալ, մինդեռ Աստծո առաջ «ուխտյալի» ձեր պատիվն է երկար մազեր ունենալը: Կնոջ համար ամոթ է մազերը կտրելը: Կշարունակե՞ք հագնել այդ մինի-շրջագգեստները և մյուս անվայել հագուստները, որոնք ցուցադրում են ձեր մարմինը: Գիտե՞ք, որ ամեն մարդ, որ այդպես նայում է ձեզ, իր սրտում շնություն է գործում ձեզ հետ: Դուք, որ շպարված եք, գիտե՞ք, որ Աստվածաշնչում միայն մեկ կին կա, որը երբևէ չապրվել է, և Աստված նրան շնեի կերակուր դարձրեց: Դա Հեզաբելն էր: Մի անուն, որն այն ժամանակվանից ատելի է եղել իր գործերի համար: Գիտե՞ք, որ եղիա մարգարեն է անիծել այդ և խստորեն հանդիմանել նրան: Գիտե՞ք, որ Հովհաննես Մկրտիչն է բարկացել Հերովդիայի վրա: Չէ՞ որ դուք չեք ուզում նմանվել Հովիվուդի կանանց, այդաշխարհիկներին: *«Եթե սիրում եք աշխարհը և աշխարհի բաները, Աստծո սերը ձեր մեջ չէ»:*

¹³⁵ Եղբայրներ, քույրեր, քարոզիչ եղբայրներ, ինձ լավ հասկացեք: Ես ձեր եղբայրն եմ: Մի՞թե ուզում եք դուք և ձեր անդամները, ով էլ որ լինեք, հարանվանությունների անդամ դառնալ, որովհետև ձեր մայրիկն ու տատը դրանց անդամ են եղել: Նրանք ուրիշ տեղից են դուրս եկել այնտեղ գնալու համար, որովհետև դա էր այդ օրվա Լույսը: Այսօր մեկ ուրիշ օր է: Սա հոգեգալստի օրը չէ: Հոգեգալստական ժամանակաշրջանը անցել, գնացել է: Այսօր հունձի օրն է: Անձրևները ջրել են ցորենի հատիկը: Նա մեռնելու վրա է: Եղբայրներ, մտեք ցորենի մեջ: Լսեք ինձ, հավատացեք, եթե կարծում եք, որ Աստծո ծառա եմ: Թող ձեզանից յուրաքանչյուրը իր

նրանք խոսում ու խորհրդակցում էին, հենց ինքը՝ Հիսուսը, մոտեցավ ու նրանց հետ գնում էր: Բայց նրանց աչքերը բռնված էին, որպեսզի Նրան չճանաչեին: Եվ նրանց ասաց. «Այդ ի՞նչ բաներ են, որոնց մասին գնալիս իրար հետ վիճում եք ու տրտմած եք»: Եվ նրանցից մեկը, անունը՝ Կղեոպաս, պատասխանեց ու նրան ասաց. «Միայն դու՛ ես երուսաղեմ եկողներից, որ չիմացար այն բաները, որոնք այս օրերին պատահեցին այնտեղ»: Եվ նա ասաց նրանց՝ «Ո՛ր բաները»: Նրանք էլ ասացին. «Հիսուս Նազովրեցու մասին, որ մի մարգարե մարդ էր՝ գորավոր գործերով Աստծո և ամբողջ ժողովրդի առաջ: Ինչպես մեր քահանայապետներ ու իշխանները նրան մահվան դատաստանի մատնեցին, նրան խաչ հանեցին: Իսկ մենք հույս ունեինք, թե նա էր, որ Իսրայելը փրկելու էր. բայց այսուամենայնիվ այս երրորդ օրն է, ինչ այս բաները եղան: Սակայն մեր միջից մի քանի կանայք էլ, որ վաղ առավոտյան գերեզման էին գնացել, մեզ զարմացրին: Նրամարմինը չգտնելով՝ եկան ու ասացին, որ հրեշտակների տեսիլք են տեսել, որոնք ասում էին, թե նա ողջ է: Մեզանից ոմանք գերեզման գնացին, և հենց այնպես գտան, ինչպես որ ասել էին կանայք, բայց նրան չտեսան»: Եվ նա ասաց նրանց. «Ո՛վ անմիտներ և թուլասիրտներ, որպեսզի հավատաք այն բոլոր բաներին, որ մարգարեները խոսեցին: Չէ՞ որ պետք էր, որ Քրիստոսն այս չարչարանքները քաշեր ու փառքի մեջ մտներ»: Եվ սկսելով Մովսեսից ու բոլոր մարգարեներից՝ նրանց բացատրում էր, ինչ որ գրքերի մեջ Իր մասին գրված էր» (Ղուկաս 24:13-27):

⁹ Թող Աստված օրհնի Իր խոսքի ընթերցումը: Ես կուզենայի այս քարոզի թեման անվանել «Ժամանակակից իրադարձությունները պարզ են դառնում մարգարեությամբ»: Դա միշտ էլ Աստծո անփոփոխ գործելակերպն է եղել՝ ցույց տալ Իր ժողովրդին, որոշ իրադարձություններ դրանք կատարվելուց առաջ: Եթե Տեր Հիսուսի ժամանակներում մարդիկ փնտրեին Աստծուն, կհասկանային, թե ինչ է կատարվում: Այդ ժամանակ նրանք Հիսուսին մահվան չէին դատապարտի: Ամեն դեպքում Սուրբ Գրքում գրվածները պետք է կատարվեն, և հրեաները պետք է կուրանային, որ դրանք կատարվեն: Մենք բոլորս տեղյակ ենք դրանից: Գիտակցու՛մ եք, որ դա նորից է կրկնվելու Լավոդիկեի՝ յոթերորդ ժամանակաշրջանում: Հայտն.3:17 համարում Հիսուսն ասում է, որ նրանք մերկ, թշվառ, կույր են և նույնիսկ չգիտեն այդ մասին: Ինչպես նա կուրացրեց Հիսուսի ժամանակվա ապրողներին՝ Իր պատգամը ընտրյալ ժողովրդին տալու համար, Հիսուսը խոստացել է նույնն անել այսօր:

¹⁰ Ես դա ասում եմ Քրիստոսով իմ եղբայրների և քույրերի հանդեպ ամենայն հարգանքով: Բայց գուցե մեկն ասի. «Մի՞թե գրված չէ, որ նախ այս բաները պետք է կատարվեն»: Եվ դա կկատարվի այնպես, ինչպես գրված է Աստվածաշնչում, բայց նրանք ոչինչ չեն նկատի: Հիշեք, երբ Հիսուսին հարցրին, թե ինչու են դպիրներն ասում, որ նախ եղիան է զալու, Նա ասաց. *«Իրոք նախ եղիան կգա և ամեն ինչ կարգի կդնի: Եվ ինչպես Մարդու Որդու մասին է գրված, շատ պիտի չարչարվի և անարգվի: Բայց ձեզ ասում եմ, որ եղիան եկավ և նրանք*

ինչ որ ուզեցին, արեցին նրան, ինչպես որ նրա մասին գրված էր» (Մարկ. 9:12,13): Եվ Մատթ.17:12 համարում Հիսուսը հաստատում է. «Բայց ես ասում եմ ձեզ, որ Եղիան արդեն եկել է, և Նրան չճանաչեցին»: Գուցե հիմա էլ նույնը լինի: Մենք ուզում ենք անընդհատ տեղյակ լինել այս ժամանակաշրջանում կատարվող դեպքերից: Աստված եկեղեցու յոթ շրջաններից յուրաքանչյուրին տվել է խոսքի անհրաժեշտ բաժինը: Նաև կարող ենք նկատել, որ ամեն ժամանակաշրջան ունեցել է իր առանձնահատուկ պատգամը, որը չի եղել ուրիշ ժամանակաշրջանի համար: Պետք է այդպես լիներ:

¹¹ Ի՞նչ օգուտ կլիներ, եթե Մովսեսը փորձեր քարոզել Նոյի պատգամը: Ի՞նչ օգուտ կլիներ, եթե Հիսուսը փորձեր քարոզել Մովսեսի պատգամը: Ի՞նչ օգուտ կլիներ, եթե Մարտին Լյութերը շարունակեր քարոզել կաթոլիկ եկեղեցու պատգամը: Ի՞նչ օգուտ կլիներ, եթե Ուեսլեյը շարունակեր քարոզել լյութերականների պատգամը՝ սեփական պատգամը տալու փոխարեն: Ի՞նչ օգուտ կլիներ, եթե հոգեգալստականները շարունակեին քարոզել մեթոդականների պատգամը: Ի՞նչ օգուտ հոգեգալստական պատգամը շարունակելուց, երբ նա կանչում է Հարսին: Մենք հասնում ենք հատիկի հասունացման ժամանակաշրջանին: Մենք ժամանակների վերջում ենք: «Եթե ցորենի հատիկը հողի մեջ չընկնի ու մեռնի, միայն ինքը կմնա» (Հովհ.12:24):

¹² Մի գերմանացի հեղինակ քննադատական հոդվածներ է հրատարակել իմ մասին: Նա անհավատի նման է խոսել: Ես չեմ դատապարտում նրան այն բանի համար, որ նա այդպես դատապարտել է ինձ, այլ որ նա անհավատ է: Այդ գիրքը չպետք է լինի ոչ մի գրադարակում: Նա հայհոյություն է արել Աստծո դեմ՝ ասելով, որ մի Աստված, որն ասում է, թե կարող է բացել Կարմիր ծովը Իր ժողովրդին ազատագրելու համար, չէր կարող ձեռքերը ծալած նստել և ոչինչ չանել, երբ խավարի ժամանակաշրջանում կոտորում էին քրիստոնյաներին՝ նրանց առյուծների առջև նետելով, երբձյուր էին քսում մայրերի մազերին և խաչից կախելով այրում, երբ կտրում էին հղի կանանց որովայնը՝ ստուգելու համար երեխայի սեռը, որն իրենց համար գրագի առարկա էր: Ինչպե՞ս կարող էր Աստված ձեռքերը ծալած նստել և ոչինչ չանել այն մարդկանց համար, որոնք Աստծո ծառաներ էին համարվում: Տեսնում եք, այդ մարդը ոչինչ չի հասկացել: Սուրբ Գիրքը ներշնչված է: Այն երբեք չես հասկանա, եթե կարդաս աստվածաբանական կամ մանկավարժական տեսանկյունից: Դա երբեք ոչինչ չի տվել:

¹³ Վերջերս գրուցում էի մի մկրտական քարոզչի հետ, որն ինձ ասում էր. «Մինչև չսովորեմք հունարեն բառերի ճիշտ նշանակությունը, երբեք չենք կարողանա հասկանալ Աստվածաշունչը»: Ես նրան պատասխանեցի. «Նիկիայի տիեզերաժողովում, նույնիսկ դրանից առաջ վիճում էին բառերի մեկնության շուրջը հունարեն Աստվածաշնչում»: Երբեք այդպես չեք կարող հասկանալ: Աստվածաշունչը պետք է բացահայտվի Հոգու ներշնչմամբ: Միակ ճանապարհը հայտնությունն է: Հիսուսն ասաց Պետրոսին. «Այս վեմի

Հնարավոր է, որ կանչելու ժամանակն արդեն անցել է: Ես չգիտեմ: Ես չեմ կարող այդ ասել: Հիսուսի խաչելությունից հետո մարդիկ շարունակում էին հավաքություններ անցկացնել ինչպես առաջ: Բոլոր մարդիկ կգան, իսկ իրենք կշարունակեն քարոզել և կասեն, թե իրենք փրկված են: «Եվ կասեն. «Ու՛ր է նրա գալստյան խոստումը, քանի որ այն ժամանակից ի վեր, որ հայրերը վախճանվեցին, ամեն բան աշխարհի արարչությունից հետո նույն ձևով կանգնած մնում է» (2 Պետր.3:4):

¹²⁹ Բայց այն ժամանակ չափազանց ուշ կլինի: Քանի դեռ հնարավորություն ունես, քույրս, եղբայրս, մտիր Աստծո թագավորության մեջ: Այնտեղ մտնելու համար քեզ ուրիշ բան պետք չի. պարզապես պետք է հավատաս Նրա խոսքին: Նա է խոսքը:

¹³⁰ Աղոթեմք՝ «Տեր Հիսուս, գիտեմ, որ այս պահին ինձ նայում եմ Աստծո խոսքի հայելու մեջ: Ո՛հ, որքան թերություններ ունեմ: Բայց, ո՛վ Աստված, այս երեկո, այս երկուշաբթի երեկոյան, Սան Բեռնարդինոյում՝ Կալիֆոռնիայում, այս դահլիճում Քեզ եմ տալիս այն ամենը, ինչ ունեմ, Տեր: Կվերցնե՛ս ինձ այնպես, ինչպես կամ, Տեր: Թույլ կտա՞ս ինձ անմիջապես ապաստանել խաչի մոտ: Ես տեսնում եմ պատգամաբերին, տեսնում եմ ժամանակը: Սպասում եմ կանչին, որ Սողոմից դուրս գամ: Տեսնում եմ նշանները: Ես տեսնում եմ Աբրահամի խմբին, որ լույս է ստանում: Տեսնում եմ հայտնությունները: Հիսուսն այստեղ, մեր մեջ նորից է բացահայտվում առաջվա պես: Ես տեսնում եմ այն բոլոր բաները, որոնք Դու խոստացել ես: Ես տեսնում եմ նմանակողներին: Ես հասկանում եմ, որ Դու ասել ես, որ կլինի այնպես, ինչպես Մովսեսի ժամանակ էր. ինչպես են Հանեսն ու Համբեր վերադառնալու կեղծիքով նմանակելու Իր գործերը, բայց մնալու են նույն աղբի մեջ: Նրանք չէին կարող Մովսեսին հետևել այդ խոսքի միջոցով, որը Իսրայելի զավակներին Եգիպտոսից տարավ անապատ, որովհետև կապված էին Եգիպտոսի հետ: Նրանք չէին կարող այդ անել, թեև կատարում էին նույն գործերը, որոնք Մովսեսն էր արել: Բայց նրանց անմտությունը հայտնի դարձավ: Եվ Աստվածաշունչն ասում է. «Այսպես է ասում Տերը. դա կկատարվի նաև վերջին օրերում»:

¹³¹ Եթե հոգևոր եք, ինքներդ կարող եք դա տեսնել: Ես չեմ կարող բացատրել այդ: Ինձ համար դա մեկնության կարիք չունի: «Իմ ոչխարներն իմ ձայնը լսում են»: Գնանք Նրա մոտ հիմա, քանի դեռ ժամանակ կա, ուզու՞մ եք: Եթե կարիք ունեք Սուրբ Հոգու մկրտության, վերընծայման, նոր կյանքի... ձեր հովիվը ձեզ չի արհամարհի դրա համար, այլ կսիրի: Հանձնվեք ամբողջությամբ Տիրոջը այս երեկո, մինչ այստեղ ենք: Գիտեմ, որ իմ խոսքը խիստ էր, կտրուկ, տարօրինակ: Բայց ես դա ձևականորեն չեմ անում: Ես այդ անում եմ, որովհետև ուզում եմ անկեղծ լինել, որովհետև ձեզսիրում եմ: Ես սիրում եմ Աստծուն: Ես անում եմ այդ, որովհետև փորձում եմ ձեզ օգնել: Ճշմարտապես, բարեկամներս, ես ողջ սրտով, ողջ համոզվածությամբ հավատում եմ, որ իմ պատգամը գալիս է Աստծուց: Դա ձեզ ապացուցվել է այս բոլոր տարիների ընթացքում:

Սա ֆանատիզմ չէ, Աստված Ինքն է ճշտությամբ հաստատում Իր Խոսքը: Ժայռը զարկված է, բարեկամներս: Վազեք Նրա մոտ հնարավորին չափ արագ: Մարգարեությունը ցույց է տալիս այն օրը, որում ապրում ենք:

¹²⁵ Հասկանում եք, բարեկամներս, թե որ ժամանակներում ենք ապրում: Կհամարձակվե՞ի՞ք վիճել Աստծո հետ: Կարո՞ղ էիք ասել, որ Նա սխալվում է, երբ Նա ապացույցներ է բերել, երբ Ինքն Իր իսկ մեկնաբանն է: Ուզու՞մ եք ծառայել Նրան: Այժմ խոնարհենք մեր գլուխներն ու սրտերը, եղբայրներ, քույրեր: Գուցե սա մեր վերջին հավաքույթն է: Հնարավոր է, որ էլ երբեք... Եթե ես էլի ձեզ հանդիպեմ մեկ տարի անց (եթե ողջ լինեմ), շատերը, որ այստեղ ներկա են, բացակա կլինեն: Եվ ես ձեզ հանդիպելու եմ դատաստանի ժամանակն պատասխան տալու այն ամենի համար, ինչ ձեզ ասել եմ այս երեկո:

¹²⁶ Աստծո առաջ, մինչ առողջ դատողության մեջ եք, կանե՞ք այդ Աստծո համար: Պարզապես նայեք ինքներդ ձեզ Աստծո հայելու՝ Աստվածաշնչի մեջ, ով էլ որ լինեք և ասեք. «Ես գիտեմ, որ հեռու եմ Աստծո դուստր լինելուց: Առաջնորդի ինձ իմ քայլերում»: «Գիտեմ, որ հեռու եմ Աստծո որդի լինելուց, Քննիր ինձ: Բայց, ո՛հ, ես ուզում եմ Աստծո որդի լինել: Ուզում եմ Աստծո դուստր լինել: Ես ուզում եմ կատարել այն, ինչ Տերն ինձ պատվիրել է»: Աստված օրհնի ձեզ: Կարծում եմ, 90 տոկոսը ձեռք է բարձրացրել:

¹²⁷ Իսկ հիմա լսիր, բարեկամս: Եթե ապրեիր այն ժամանակ, երբ քարոզում էր Հովհաննես Սկրտիչը, եթե երկրի վրա լինեիր, երբ Հիսուսն այստեղ էր, ու՞մ կողմից կլինեիր: Եթե այն ժամանակ ապրեիր, ամեն ինչ կլինեիր այնպես, ինչպես հիմա է: Նույն Հիսուսը ճանաչվում է Խոսքի միջոցով, և դա ժողովրդականությունն է չի վայելում: Բայց թույլ տվեք ասել, որ ես չեմ փորձում մարդկանց դրդել լքելու եկեղեցիները կամ ուրիշ նման բաներ: Ես ուզում եմ, որ դուք գնաք եկեղեցի: Շարունակեք հավաքվել: Բայց ես փորձում եմ ասել սա. նետվեք Աստծո թագավորության մեջ: Հոգեգալստականները չափազանց աշխարհիկ են դառնում: Դուք չափազանց շատ եք վազում աշխարհիկ բաների հետևից: Դա շատ ավելի հեշտ է: Դուք շարունակում եք հեռուստացույց նայել և ուրիշ նման բաներ: Այսպիսի իրավիճակում առաջին բանը, որ տեսնում ենք, այն է, որ ճեմարանները, դպրոցները փոխգիշումների են գնում այստեղ, այնտեղ և կարծաթամանակ անց նորից հայտնվում են աշխարհի մեջ: Հոգեգալստական եկեղեցին շատ է աջակցել ինձ: Ես ոչ մի բան չունեմ նրա դեմ: Դրա համար եմ աղաղակում ձեզ, եղբայրներ: Դուրս եկեք: Դուք այլևս չունեք այն հավաքույթները, որ առաջ ունեիք: Մարդիկ այլևս այն չեն, ինչ առաջ եմ եղել: Բայց Հիսուսը միշտ նույնն է: Գնանք դեպի Նա:

¹²⁸ Դուք, որ բարձրացրել եք ձեր ձեռքերը, հիշեք, որ այն անապատում զարկված ժայռ կար: Եվ այդ աղբյուրը դեռևս բաց է այս երեկո, որքան ես գիտեմ: Քրիստոսն է այդ զարկված ժայռը:

վրա... հայտնության վեմի վրա ես կշինեմ Իմ եկեղեցին»: Այդ հայտնության վեմն է բացահայտում, թե ով է ինքը:

¹⁴ «Սիմոն Պետրոսը պատասխան տվեց ու ասաց. «Դու ես Քրիստոսը՝ կենդանի Աստծո Որդին»: Հիսուսը պատասխան տվեց և ասաց. «Երանի՜ քեզ, Սիմոն, Հովնանի որդի, որովհետև մարմինն ու արյունը չհայտնեցին քեզ, այլ Իմ Հայրը, որ երկնքում է: Ես էլ քեզ ասում եմ, որ դու Պետրոս ես, և այդ վեմի վրա Իմ եկեղեցին կշինեմ, և դժոխքի դռները նրան չեն հաղթի» (Մատթ. 16:16-18):

¹⁵ Նրա եկեղեցին կառուցված է ո՛չ Պետրոսի վրա, ո՛չ Հիսուսի, այլ այն հոգևոր հայտնության վրա, թե ով է Հիսուսը: Նա Խոսքն է:

¹⁶ Հովհ. 1:1, 14 համարներում գրված է. «Սկզբում էր Բանը, և Բանն Աստծո մոտ էր, և Բանն Աստուած էր... և Բանը մարմին եղավ ու մեր մեջ բնակվեց և նրա փառքը տեսանք որպես Հորից եղած Միածնի փառք՝ լի շնորհով ու ճշմարտությամբ» (1 Հովհ. 1:1, 14):

¹⁷ Եվ Եբր. 13:8 համարում՝ «Հիսուս Քրիստոսը նույնն է երեկ, այսօր և հավիտյան»:

¹⁸ Հետևաբար, մենք ապրում ենք այնպիսի ժամանակներում, երբ Աստծո Խոսքի բացահայտումը ոչ թե հոգեգալստական, այլ մեկ ուրիշ ժամանակաշրջանի համար է: Հիշեք, որ... ես կրթություն չունեցող մարդ եմ, բայց չեք կարող հաղթել բնությանը, որովհետև Աստված գործում է բնության երևույթների հաջորդականության մեջ: Այդպես է արևը ծագում, կատարում իր ճամփորդությունը օրվա ընթացքում և երեկոյան մայր մտնում: Չմռանը ծառի հյուսիսը իջնում է մինչև արմատները և գարնանը նորից բարձրանում: Աստված Հարսին համեմատում է ցորենի հատիկի հետ: Այդ իսկապես ճշմարիտ եկեղեցին, որը հաստատվել է Պենտեկոստեի օրը, աճել և գնալով ավելի ու ավելի է մեծացել: Խավարի ժամանակաշրջանում պետք եղավ, որ նա ընկնի հողի մեջ և թաղվի, ինչպես բոլոր սերմերը: Նա պետք է մեռներ, որ նորից հայտնվեր Ռեֆորմացիայի ժամանակ: Եվ Ռեֆորմացիայի ժամանակ նա նորից կյանք ստացավ մի մարդու՝ Մարտին Լյութերի միջոցով:

¹⁹ Առաջին բանը, որ հատիկից դուրս է գալիս, երկու փոքրիկ ծիլեր են, և հետո նոր ծիլեր են ավելանում նախորդներին: Նախ եկավ Մարտին Լյութերը, հետո Ցվինգլին, Կալվինը և այսպես շարունակ: Հետո ձևավորվեց թոչո՞ղ սերմը. դա Ջոն Ուեսլեյն էր, ուեսլեյական ժամանակաշրջանում: Դրանից ծաղկափռի թափվեց: Հետո եկավ Պենտեկոստեի ժամանակաշրջանը: Դա այնքան մոտ էր, այնքան նման: Դա գրեթե նման էր իսկական հատիկի, եթե միայն տեսքին նայեիք: Բայց եթե ավելի մոտիկից նայեիք, եթե հանեիք թաղանթը, ներսում ոչինչ չկար: Դա միայն թաղանթն է, որը հատիկի տեսք ունի: Դա այնտեղ է միայն մեկ նպատակի համար՝ պաշտպանել հատիկը, երբ այն կհայտնվի: Եթե արևը հարվածի թաղանթով չպաշտպանված հատիկը, այն կմեռնի: Այդ հատիկը պետք է պաշտպանության տակ լինի որոշ ժամանակ, մինչև կյանքը թաղանթից դուրս գա, ինչպես նախկինում դուրս էր եկել ցողունից և ծաղկափռուց: Ողջ կյանքը

կենտրոնացնում է ցորենի հատիկի մեջ, որը նորից դառնում է ճիշտ այնպիսին, ինչպիսին էր հողի մեջ ցանվելու ժամանակ: Բոլորս գիտենք, որ պատգամաբերի հայտնվելուց երեք տարի հետո մի կազմակերպություն է ստեղծվում: Երբ դա կատարվում է, մահ է բերում: Այդպես եղավ Լյուծերի ժամանակ, Ուեսլեյի ժամանակ, Ալեքսանդր Քենիքեյի ժամանակ: Նույնը կատարվեց բոլոր կազմակերպությունների հետ մինչև Պենտեկոստի ժամանակները: Այդ կազմակերպությունը այնքան չոր է դառնում և այնքան է հեռանում Աստծո Խոսքից, որ այլևս չի կարողանում նոր հայտնություններ ստանալ: Նա հաստատվում է այնտեղ և մեռնում: Կյանքը տարածվում է ցողունի միջով՝ ձևավորելու համար ցորենի հատիկը, իսկ հարությունը նրան ազատում է իր կեղևից, որպեսզի այն պատրաստ լինի հափշտակությանը:

²⁰ Հիշում եք, որ այս պատգամը սկսվեց աստվածային բժշկությամբ և հրաշագործություններով: Աստված կարիք չունի ցուցադրելու: Եթե Նա թույլ տար, որ այս պատգամը տարածվի սովորական եկեղեցու միջոցով, ինչպիսին արդեն ունեինք, դա Աստծուց չէր լինի:

²¹ Նա այդ բաները չի անում մեզ գվարճացնելու համար, որին մենք՝ ամերիկացիներս սովոր ենք, այլ միայն նրա համար, որ մարդկանց ուշադրությունը հրավիրի այն փաստի վրա, որ Նա պատրաստվում է ինչ-որ բան անել: Նայեք Քրիստոսին, երբ Նա եկավ. այդ գալիլիացի հրաշալի մարգարեն, այդ Ռաբբին. Նրա ծառայությունը հրաշալի էր, Նրան սիրով ընդունում էին բոլոր եկեղեցիներում: Բայց մի օր Նա նստեց և ասաց. «Ես և Հայրը մի ենք» (Հովհ. 10:30): Ո՛հ, ամեն բան վերջացավ: «Հեռու մնանք այդ մարդուց»: Հետո Նա ասում է. «Եթե Մարդու Որդու մարմինը չուտեք ու արյունը չխմեք, ձեր անձերի մեջ կյանք չեք ունենա» (Հովհ. 6:53): «Ուրեմն նա վամպիր է: Հեռու մնացեք այդ մարդուց»: Ինչ-որ բան պետք է հետևեր այդ նշանին: Կեղևն էր նրան պահում մինչև այդ պահը, բայց հիմա այն պետք է թափվի: Հիշեք, այս պատգամը գալուց հետո քսան տարի անցել է, և ոչ մի հարանվանություն դուրս չի եկել, և չի էլ լինի: Հարանվանությունների համար եկել է վերջը: Ցորենն է ձևավորվում: Իսկ ի՞նչ է անելու ցորենը հիմա: Այն պետք է մնա արևի ճառագայթների տակ, մինչև կատարյալ հասունանալը, մինչև որ հնձվորները գան հավաքելու:

²² Իրադարձությունները, որոնց կատարումը մենք տեսնում ենք, ցույց են տրված Աստվածաշնչում յուրաքանչյուր ժամանակաշրջանի համար: Մենք կարծում ենք, թե ամեն ինչ հունից դուրս է եկել, բայց այդպես չէ: Ամեն ինչ ընթանում է Աստծո Խոսքի համաձայն: Աստվածաշնչը տարբերվում է ցանկացած այլ սրբազան գրքերից: Աստվածաշնչի նման ուրիշ գիրք չկա, որովհետև Աստվածաշնչը Աստված է Խոսքի ձևով: Խոսքը մտքի արտահայտումն է: Աստծո միտքն է արտահայտել այդ Խոսքը: Նրա Խոսքը տրվել է՝ որ մարգարեներին: Նրանք գրել են Աստվածաշնչը Խոսքի ձևով, իսկ Հիսուսն այն անվանում է սերմ: Ամեն սերմ պտուղ է տալիս իր տեսակի պես, եթե ամեն ինչ անցնում է նորմալ պայմաններում և

ճշմարիտ հավատացյալների աչքերը, որ նրանք կարողանան հասկանալ այսօր կատարվող իրադարձությունները. մարգարեություններն, իրոք, ապացուցում են, որ մենք հասել ենք վերջին: Հիսուսը գալիս է: Սա վերջն է:

¹²² Մենք գիտենք, որ աշխարհագրականորեն արևը ծագում է արևելքում և մայր է մտնում արևմուտքում: Մարգարեն ասել է, որ կլինի մի երկար մռայլ ժամանակաշրջան, որը չի կոչվի ո՛չ ցերեկ, ո՛չ գիշեր: Դա կլինի մի տեսակ մութ և տխուր օր: Բնական արևը ծագում է արևելքում և մայր է մտնում արևմուտքում: Աստծո Որդին նախ հայտնվեց արևելքում, արևելյան ժողովուրդների մոտ: Նրա համբարձումից հետո, 300 տարի անց, հայտնվեց առաջին կազմակերպությունը, որը Հռոմի կաթոլիկ եկեղեցին էր: Հավատացյալներն անցան խավարի ժամանակաշրջանների միջով և նորից դուրս կգան: Այնժամ նորից նույնն արեցին: Դա մի օր էր, որը չէր կարելի ո՛չ ցերեկ, ո՛չ գիշեր անվանել: Նրանք բավական գիտություն ունեին, որ հավատային, որ Նա է Աստծո Որդին և քայլեցին այն Լույսի մեջ, որն ունեին: Նրանք կառուցեցին իրենց եկեղեցիները, հիվանդանոցները, դպրոցները, ճեմարանները և մնացած բաները: Նրանք իրենց երեխաներին դպրոց ուղարկեցին, բայց մարգարեն ասում է. «Երեկոյան ժամանակ լույս կլինի»: Արևը նորից մի քանի ճառագայթներ է արձակում: Լույս կլինի: Ուշադրություն դարձրեք. նույն Որդին, որը մարմնով բացահայտվեց առավոտյան, նորից կհայտնվի երեկոյան ժամանակ: «Եվ այն օրը, երբ Դավիթ Սողոմոնից դուրս եկավ, երկնքից հուր ու ծծումբ տեղաց ու բոլորին կորցրեց: Նույն կերպ էլ այն օրը կլինի, երբ Մարդու Որդին կհայտնվի» (Դուկաս 17:29,30):

¹²³ Ինչպես Սողոմոն օրերում էր. աշխարհի մթնշաղը այն ժամանակն է, որում բացահայտվում է մարդու Որդին:

Երեկոյան ժամանակ լույս պետք է լինի,
Փառքի ճանապարհն անշուշտ կգտնեք:
Ո՛վ իմ ժողովուրդ, ու՛ր եմք մենք:
Ազգերը սասանվում են, Իսրայելն արթնանում է:
Մարգարեների ասած նշաններն են:
Հեթանոսների օրերը լրացել են, սարսափով լցված են:
(Տեսեք, թե ինչպես է նա ընկնում ծովը)
Վերադարձիր տուն, ցրված ժողովուրդ:
Փրկության օրը մոտենում է,
Մարդկանց սիրտը նվաղում է վախից:
Աստծո Հոգով լցված եղեք,
ճրագները պատրաստ պահեք:
Բարձրացրեք ձեր աչքերը, փրկությունը մոտ է:

¹²⁴ Եղբայրներ, քույրեր, սարսափի ժամանակ է: Լսեք այն բաները, որոնք ասվել են մարգարեությամբ: Հսկեք կատարվող իրադարձությունները: Հսկեք, թե ինչպես են իրականանում բոլոր մարգարեությունները, և այնժամ կարող ենք հասկանալ այդ ամենը:

իրենց շրթունքները բաց են անում և գլուխ շարժում: Նա Տիրոջը հուսացավ, թող ազատի դրան. թող փրկի դրան, եթե հավանել է»: Ես.53:12 համարում Նա մեռավ հանցագործների հետ. «Դրա համար նրան բաժին պիտի տամ շատերի հետ, և նա հզորների հետ ավար պիտի բաժանի, նրա փոխարեն, որ իր անձը մատնեց մահվան, և հանցավորների հետ հաշվեցավ, և նա շատերի մեղքը վեր առավ և հանցավորների համար միջնորդեց»: Ես.53:9 համարում թաղվեց հարուստի հետ. «Ամբարիշտների հետ որոշվեց նրա գերեզմանը, հարուստի հետ եղավ նա մեռած ժամանակ»: Մաղմ.16:10 համարում հարություն առավ մեռելներից. «Որովհետև իմ անձը գերեզմանում չես թողնի և քո սրբին ապականություն տեսնել չես տա»: Ըստ Մաղաք.3:1 համարի Հովհաննես Մկրտիչը պետք է լիներ նախակարապետը. «Ահա ես ուղարկում եմ իմ դեսպանը, որ ճանապարհի պատրաստի իմ առաջին, և հանկարծակի է գալու իր տաճարի մոտ այն Տերը, որին դուք որոնում եք, և ուխտի հրեշտակը, որին դուք հավանում եք. ահա նա գալիս է,--- ասում է զորաց Տերը»: Հիսուսը բացահայտվեց այդ բոլոր խորհրդապատկերներում: Նույնիսկ լեռան վրա իր հոր՝ Աբրահամի հետ, Իսահակը Քրիստոսի խորհրդապատկերն էր (Ծննդ.22): Այդ պահին այդ երկու աշակերտները սկսեցին տեսնել, թե ով էր Նա, որ իրականացրել էր Սուրբ Գրքում այդ բոլոր գրվածները, որոնք խոստացված էին այդ օրվա համար: Երեկոյին մոտ էր, երբ նրանց սկսեցին հասկանալ: Նրանք հասկացան, որ իրենց խաչյալ Բարեկամը՝ Հիսուսը, այն Մարգարեն էր, որ խոստացվել էր իրենց: Նրանք այդ իմացան, որովհետև այդ ամենը կանխասվել էր Սուրբ Գրքում: Այդ բոլոր բաները պետք է կատարվեին խաչի վրա: «Ով անմիտներ և թուլասիրտներ... 2է՞ որ պետք էր, որ Քրիստոսն այս չարչարանքները քաշեր ու փառքի մեջ մտներ»: (Ղուկաս 24:25,26): «2է՞ որ մեր սրտերը մեր մեջ վառվում էին»,--- ասում էին նրանք (Ղուկաս 24:32): Չարմանալի չէր, որ նրանց սիրտը վառվում էր: Մարգարեությունները, որոնց մասին Հիսուսը խոսել էր, կատարվել էին: Այնժամ սկսեցին հասկանալ, որ իրենց Բարեկամը, այն Մարդը, որի հետ կերել էին, զրուցել, ապրել, ձկնորսության գնացել, գիշերել անտառում, իրականացրել էր այս ժամի համար խոստացված ամեն խոսք: Այդպես է: Նրանք Նրա հետ տասնյակ կիլոմետրեր էին քայլել, և անշուշտ, ժամանակը իրենց կարճ էր թվացել: Եվ վեց ժամ շարունակ լսել են իրականացած մարգարեությունների վերաբերյալ քարոզ, որն ավելի երկար է եղել քան այս երեկոյի քարոզը:

²¹ Ժամանակն առաջ էր գնացել: Երեկոյան լույսն այնտեղ էր: Ո'վ եկեղեցի, ժամանակը եկել է: Երեկոյան լույսն այստեղ է: «Հիսուս Քրիստոսը նույնն է երեկ, այսօր և հավիտյան» (Եբր.13:8): Ո'հ, իրադարձությունները պարզ են դառնում մարգարեության միջոցով: Ահա Աստծո խոստացած երեկոյան Լույսը, որի մասին գրված է Չաք.14:6,7 համարներում. «Եվ այն օրը պիտի լինի, որ լույս չի լինի, պայծառները կաղոտանան: Եվ մեկ օր կլինի Տիրոջը հայտնի, ոչ ցերեկ և ոչ գիշեր. և իրիկվա ժամանակին լույս կլինի»: Թող սա բացի

համապատասխան մթնոլորտում: Այս մարգարեությունների գիրքը հաղորդում է գալիք իրադարձությունները: Այս գիրքը պարունակում է Հիսուս Քրիստոսի ամբողջական հայտնությունը: Դուք չպետք է այդ խոսքին որևէ բան ավելացնեք կամ պակասեցնեք: Ամեն հայտնություն գալիս է այս Գրքից: Հայտնությունը պետք է լինի խոսքի համաձայն: Ոմանք կարող են ասել, որ հայտնություն են ունեցել: Մենք գիտենք, որ Ջոզեֆ Սմիթը և շատ ուրիշներ հայտնություն են ունեցել, բայց դա հակառակ էր խոսքին: Եթե հայտնությունը Աստծուց է գալիս, պետք է համապատասխան լինի խոսքին: Այդ հայտնությունը կվկայի կամ կապացուցի Աստծո ներկայությունը, որովհետև կհաստատի, որ Աստված նախօրոք գիտեր այդ բաները և իր կանխագիտությամբ նախօրոք կարգադրել էր դրանք: Աստվածաշնչում դա կոչվում է նախասահմանություն, ըստ որի ամեն ժամանակաշրջան ունի իր սեփական տեղը, ամեն մարդ ունի իր սեփական տեղը և ամեն պատգամաբեր ունի իր տեղը: Նա Աստված է, և սատանան չի կարող խանգարել Նրան: Աստված Աստված է, և Նա կարգադրել է, որ ամեն բան կատարվի և լինի իր խոսքի համաձայն:

²³ Ուրիշ շատ գրքեր կան, որոնք սրբազան են համարվում: Ես կարդացել եմ Ղուրանը և շատ ուրիշ գրքեր, բայց գիտե՞ք, այն ինչ, իրենք սրբազան գիրք են անվանում, ընդամենը բարոյական օրենսգիրք է կամ աստվածաբանություն: Իսկ այս Գիրքը մարգարե է: Այն տարբերվում է բոլոր մյուս գրքերից: Աստվածաշունչը Աստծո խոսքն է, որը կանխատես է ապագան: Այն կանխատես է զգուշացնելու համար: Եթե Աստված ուզում է ինչ-որ բանուղարկել, Նա խոստացել է Աստվածաշնչում, որ ոչինչ չի անի, եթե նախօրոք չհայտնի իր ծառաներին, մարգարեներին (Ամոս 3:7): Աստված չի կարող սուտ ասել, և իր խոսքի համաձայն, Նա նախ և առաջ հայտնում է:

²⁴ Այդպես է Նա գործել բոլոր ժամանակաշրջաններում: Մենք խոստում ունենք, որ այս ամենը վերականգնվելու է վերջին ժամանակներում: Չկա մի եկեղեցի կամ հարանվանություն, լինի դա մեթոդականը, մկրտականը, երիցականը կամ հոգեգալստականը, որ կարողանա իր ներկա վիճակում, եկեղեցուն հասցնել Հարսի վիճակին. նրանք բոլորն ընկել են: Նրանք չափից դուրս շատ են իրար հետ կռվում: Աշխարհասիրությունը սողոսկել է եկեղեցիների մեջ, և նրանք մեռած են իրենց ճանապարհներում: Աստված գիտի այդ ամենը:

²⁵ Ամեն բան ճիշտ այնպես է, ինչպես Հիսուսի առաջին գալստյան ժամանակ: Ամեն մեկը որևէ առանձնահատուկ վարդապետություն ունի: Ինչ-որ բան պետք է մեզ ուղարկվի Աստծուց: Նա այդ խոստացել է, և միակ բանը, որ պետք է ամենք, սա է՝ հարմարվել սկզբնական Օրինակին: Ըստ Մաղաք.4:6 համարի, Նա խոստացել է, որ վերջին օրերում կուղարկի մի մարգարե, որը որդիների սիրտը կդարձնի առաքելական հայրերին: Ղուկ.17-րդ գլխում և ուրիշ շատ հատվածներում Աստված հայտնել է, թե ինչ է անելու վերջին

Ժամանակներում: Մենք ունենք խոսքի մեր մեկնությունները: Մենք ասում ենք, որ սա այսպես է նշանակում, մեթոդականներն ասում են, որ դա այնպես է նշանակում, մկրտականներն ուրիշ բան են ասում, հոգեգալստականներն էլ՝ մեկ ուրիշ բան: Միադավաններն այս են ասում, երկդավանները՝ այն... Ո՛հ, ահա թե ինչ: Բայց Աստված ոչ մի մեկնաբանի կարիք չունի. Նա ինքն էր մեկնաբանը: Նա մեզ տալիս է մեկնությունը՝ հաստատելով այդ խոսքը այն ժամանակաշրջանում, որի համար նախատեսված է: Մենք չենք ապրում հոգեգալստական շարժման ժամանակաշրջանում: Մենք ուրիշ ժամանակաշրջանում ենք ապրում: Հասկանո՞ւ՞մ եք, մենք մեթոդական ժամանակաշրջանում չենք ապրում, այլ ուրիշ: Մենք ապրում ենք Հարսի ժամանակաշրջանում, երբ եկեղեցին կանգնում է հավաքվում է հափշտակության համար: Ամենայն անկեղծությամբ դա է իմ կարծիքը, կատարյալ ճշմարտությունը:

²⁶ Աստվածաշունչը մարգարեության գիրք է: Դրան հավատացողներին պատվիրվում է հարգել այն, կարդալ այն, հավատալ դրա Հեղինակին, որովհետև ամեն խոսքը պետք է կատարվի: Ամեն խոսք պետք է կատարվի, որովհետև այդ խոսքը Հիսուսն է ամեն ժամանակաշրջանում: Նա միշտ նույնն է երեկ... Հիսուս Քրիստոսն էր Նոյի մեջ, Հիսուս Քրիստոսն էր Մովսեսի մեջ, Հիսուս Քրիստոսն էր Դավթի մեջ, Հիսուս Քրիստոսն էր Հովսեփի մեջ: Հիսուս Քրիստոսն է այսօր Իր ժողովրդի մեջ անում այն գործերը, որոնք խոստացել էր անել այս ժամանակաշրջանում: Այդ Հիսուս Քրիստոսն է, բայց եկեղեցին այնքան սառն է դարձել, այնքան է հեռացել, որ մենք պետք է ինչ-որ բան ստանանք, որ մեզ ուժգին ցնցի, որ կարողանանք վերադառնալ խոսքին: Որտեղի՞ց գիտենք, որ դա այդպես է լինելու: Դա կատարվելու է Աստծո ծրագրի համաձայն: Դա չի կարող կատարվել աշխարհականների կողմից, գործարարների կողմից: Դա չի կատարվի որևէ եկեղեցու միջոցով, որովհետև Աստված հաստատել է Իր ծրագիրը:

²⁷ Վերջերս Լուիզիանայում Շրեվպորտում ես խոսեցի և պատգամ տվեցի ազգային ռադիոյով: Պատգամի թեման սա էր. «Ծառայություն մատուցել Աստծուն առանց Աստծո կամքի»: Դավիթը փորձեց տուն վերադարձնել Աստծո տապանակը: Նա թագավորական օծություն էր ստացել: Նա խորհրդակցեց իր պաշտոնյաների, հարյուրապետների, հազարապետների հետ և այլն: Նրանք միաբան ասացին, որ Դավթի ծրագիրը Աստծո խոսքի համաձայն էր: Նա խորհրդակցեց քահանաների հետ: Նրանք մտածեցին, որ դա հրաշալի է, և այնքան ոգևորվեցին, որ սկսեցին աղաղակել և ամեն տեսակ կրոնական գործեր կատարել: Բայց այդ ամենը բացարձակապես հակառակ էր Աստծո կամքին: Այդ երկրում Նաթան անունով մի մարգարե կար, բայց նրանից նույնիսկ խորհուրդ չհարցրին: Բայց տեսանք, որ չնայած իրենց անկեղծությանը, նրանք չկարողացան իրականացնել իրենց ծրագրերը: Ինչքան էլ անկեղծ լինեք, քանի դեռ չգիտեք, թե ինչ եք անում, անօգուտ է: Վերադարձեք: Մտեք Աստծո խոսքի մեջ և հարմարվեք խոսքին: Իսկ հետո առաջ շարժվեք: Ձիմկորը քանի դեռ

ծառա, ինչպես Աստված խոստացել էր: Աստված ցույց կտա նրա ով լինելը, որովհետև նրա միջոցով ասված խոսքը պատասխան է այս օրվա համար: Խոսքը կպատրաստի Հարսին՝ եկեղեցու մեջ եղած փոքրամասնությանը, և Հարսին կտանի հափշտակության: Նա կներկայացնի Քրիստոսին՝ ասելով. «Ահա Նա, ում մասին խոսել են»: Եվ դա կկատարվի: Այդպես են Նրա մասին ասել բոլոր մարգարեները այսօրվա համար:

¹¹⁹ Հետաքրքիր կլինեք տեսնել, թե ինչպես էր Հիսուսը խոսում Իր աշակերտների հետ Էմմաուսի ճանապարհին, երբ մեջբերում էր այն խոսքերը, որոնք մարգարեներն ասել էին Իր մասին: Բայց հիշեք, երբ Նա մեջբերում էր մարգարեների խոսքերը, Իր իսկ խոսքերն էր ասում, որովհետև Նախոսքն է:

¹²⁰ Հետևե՛ք նրանց զրույցին վերջացնելուց առաջ: Նրանք իմացել էին խաչելության վերջին իրադարձությունները, գիտեին, թե ինչ էր կատարվել գերեզմանի մոտ, ինչպես էին կանայք և մյուսները տեսել Նրան: Նրանք Նրան պատմեցին այդ ամենը: Հիսուսը մեջբերեց այն բոլոր հատվածները, որոնք վերաբերում էին Իրեն Աստծո խոսքի մեջ: Նայե՛ք Չաբարիայի մարգարեությունը: Հիսուսը մեջբերեց Չաբ.11:12 համարը. *«Եվ նրանք կշռեցին իմ վարձքը երեսուն արծաթ»*: Սաղմ.41:9 համարում Նա դավաճանվել է բարեկամի կողմից. *«Իմ հատուկ բարեկամ մարդն էլ, որ նրան հուսացի, որ իմ հացս ուտում էր, ոտը բարձրացրեց ինձ վրա»*: Չաբ.13:7 համարում Նա լքվել է Իր աշակերտների կողմից. *«Ով սուր, վեր կաց իմ հովվի վրա և իմ ընկեր մարդու վրա, ասում է Չորաց Տերը: Չարկիր Հովվին և ոչխարները ցրվեն»*: Սաղմ.35:11 համարում Նա մեղադրվել է սուտ վկաների կողմից. *«Սուտ վկաներ են վեր կենում, իմ չիմացած բանը հարցնում են ինձ»*: Ես.53:7 համարում Նա լուռ էր Իրեն մեղադրողների առջև և Իր բերանը չբացեց. *«Նա անիրավություն կրեց և չարչարվեց, բայց իր բերանը չբացեց, ինչպես մի ոչխար, որ մորթելու է տարվում, և ինչպես մի մունջ մաքի իր խուզողների առաջ, այնպես իր բերանը չբացեց»*: Ես.50:6 համարում Նա ծեծվեց. *«Իմ թիկունքը տվի հարվածողներին և իմ ծնոտները կռվողներին, իմ երեսը չծածկեցի նախատիմքից ու թուքից»*: Սաղմ.22:1 համարում Հիսուսն աղաղակեց. *«Աստված իմ, Աստված իմ, ինչու՞ ինձ թողեցիր»*: Սաղմ.22:16,17 համարում *«Իմ ձեռքերն ու ոտքերը ծակեցին: Ես համարում եմ իմ ամեն ոսկորները, բայց նրանք նայում և դիտում են ինձ»*: Տեսե՛ք այն բոլոր մարգարեությունները, որոնց մասին Նա խոսում էր: Ես.9:6 համարում *«Որովհետև մեզ համարմի մանուկ ծնվեց, մեզ մի որդի տրվեց, և իշխանությունը կլինի նրա ուսի վրա, և նրա անունը կկոչվի Սբանչելի, Խորհրդական, Հզոր Աստված, Հավիտենականության Հայր, Խաղաղության Իշխան»*: Սաղմոս 22:18 համարում *«Շորերս բաժանում են իրենց մեջ և պատմում ճանիս վրա վիճակ են գցում»*: Ես.7:14 համարում *«Սրա համար Տերն Ինքը ձեզ նշան կտա. ահա կույսը կողիանա և կծնի մի որդի և Նրա անունը կկոչվի Էմմաուսել»*: Սաղմ.22:7,8 համարում Նրա թշնամիները ծաղրում են Նրան. *«Ամեն ինձ տեսնողները ծաղր են անում ինձ»*.

¹¹³ «Հիսուսը նրանց ասաց. «Ո՛վ անմիտներ և թուլասիրտներ, որպեսզի հավատաք այն բոլոր բաներին, որ մարգարեները խոսեցին» (Ղուկաս 24:25):

¹¹⁴ Դա պետք է կատարվեր, որովհետև Նա ուղղակիորեն վկայակոչում է Աստծո խոսքը: Նա երբեք չի ներկայացել նրանց՝ ասելով. «Չե՞ք ճանաչում Ինձ: Ես հարուցյալ Մեսիան եմ»: Նա երբեք այդպես չասաց: Նա պարզապես նրանց ցույց էր տալիս Սուրբ Գրքում գրվածը, ինչպես Հովհաննես Մկրտիչն էլ էր անում, և իրենք ինքնուրույն պետք է հասկանային այդ: Այժմ մի քննեք: Ինքներդ դատեք: Հիսուսը նրանց ասաց. «Ո՛վ անմիտներ և թուլասիրտներ, որպեսզի հավատաք այն բոլոր բաներին, որ մարգարեները խոսեցին: Մի՞թե դա չպետք է կատարվեր»: Ինչպիսի՞ հանդիմանություն նրանց, ովքեր կարծում էին, թե ճանաչում էին Նրան: Տեսնու՞մ եք:

¹¹⁵ Ո՛չ, Աստծո ճշմարիտ ծառան երբեք այդպես չի բացահայտվում: Սուրբ Գիրքն է ցույց տալիս իր ով լինելը: Այլնրանց ուշադրությունը հրավիրում է Մեսիայի ժամանակաշրջանի համար մարգարեների ասածների վրա:

¹¹⁶ Տեսնու՞մ եք: Նա և Հովհաննեսը թողեցին, որ Աստվածաշունչը ցույց տա իրենց ով լինելը. դա պետք է բավարար լիներ նրանց համար: Նրանք դիտում էին, քննում էին խոսքը և գիտեին, որ ինչ-որ մեկը պետք է ասպարեզ գարայդ ժամանակաշրջանում:

¹¹⁷ Չէ՞որ Նա կասեր. «Թույլ տվեք ձեզ ցույց տալ, թե խոսքն ինչ է ասում այն բանի վերաբերյալ, որը պետք է կատարվի այսօր»: Մի՞թե այս երեկո Ես չեմ փորձում ձեզ ասել բառ առ բառ, ընդհուպ մինչև դիրքը, տեղը, ամունը, թվերը, նշաններն ու ժամանակը, որոնք ցույց են տալիս, որ մենք վերջին ժամանակներում ենք: Դուք անշուշտ կհասկանաք, թե ինչի մասին եմ խոսում: Տեսեք, դա այնքան ակնհայտ է, որ ուրիշ հավաստիացում պետք չի: Երբ Հիսուսը երկրի վրա էր, ասում էր. «*Քննեցեք գրքերը, որոնցով դուք ուզում եք հավիտենական կյանք ունենալ, և նրանք են, որ վկայում են իմ մասին*»:

¹¹⁸ Ուշադրություն դարձրեք. Տերը սկսեց Մովսեսից՝ մարգարեից: Նա նրա հետ խոսեց լեռան գագաթին: Ո՛հ, եղբայրներ, ի՛նչ շառաչում, ի՛նչ որոտումներ եղան վերևում: Իսրայելն ասաց. «Թող Մովսեսը խոսի մեր Աստծո հետ, որպեսզի չմեռնենք»: Աստված ասաց. «Նրանք ճիշտ են ասում: Այլևս այդպես չեմ խոսի նրանց հետ, այլ մարգարե կհանձն նրանց համար»: Այն օրվանից այդպիսին է եղել Նրա պատգամը մինչ այսօր: Եվ ամեն բան մեկընդմիշտ կարգավորվեց: Պետք է այդպես լինի, որովհետև Տիրոջ խոսքը գալիս է մարգարեների մոտ: Եթե այլ կերպ լիներ, Աստծո խոսքին հակառակ կլիներ: Խոսքը երբեք չի հայտնվի ճեմարանին: Այն մարգարեին է տրվում: Մարգարեն ընտրվում և դրվում է Աստծո կողմից: Նա Աստծո կողմից ուղարկվածն է: Մենք ունեցել ենք «Եղիայի պատմությունը» և ուրիշ անհեթեթություններ, որոնք ծնունդ են տվել կազմակերպություններին: Բայց երկրի վրա կլինի իսկական Աստծո

հրաման չի ստացել, չգիտի, թե ինչ է անելու: Մենք պետք է Քրիստոսի զինվորները լինենք և մեր հրամանները Աստվածաշնչից ստանանք. հրամաններ ոչ թե երեկվա, երեկ չէ առաջին օրվա, այլ այսօրվա համար: Ու՛ր ենք գնում: Ճանաչեք այն ժամը, որում ապրում ենք: Այդ ժամանակակից իրադարձությունները այնքան արագ են անցնում մեր կողքով: Մի օր կնկատենք, որ հետ ենք մնացել, ամեն ինչից զրկվել ենք, կնքվել ենք գազանի դրոշմով, առանց այդ նկատելու:

²⁸ Այժմ մենք համբերությամբ սպասում ենք խոստացված մարգարեություններին: Դրանցից յուրաքանչյուրը պետք է կատարվի այն ժամանակաշրջանում, որի համար սահմանվել է: Հեղինակն արդեն այդպես է գործել ճախկինում, և մենք սպասում ենք, որ նույնը անի նորից: Ինչպիսի՞ ժամանակաշրջանում ենք ապրում: Դա օրացույցի նման է: Նայում եք օրացույցին՝ իմանալու համար, թե տարվա որ օրն է, բայց Աստվածաշնչին եք նայում՝ իմանալու համար, թե որ ժամանակաշրջանում եք ապրում: Մենք չենք ապրում մեթոդական կամ մկրտական ժամանակաշրջանում, այլ Հարսի: Մենք ապրում ենք այն ժամանակաշրջանում, երբ Հարսը կանչվում է Աստծո մոտ վերադառնալու Իր խոստացած ճանապարհի միջոցով:

²⁹ Ինչպես արդեն եղել է անցած ժամանակաշրջաններում, մարդը դեռևս ձգտում է տալ խոսքի իր սեփական մեկնությունները, աստվածաբանության միջոցով և մերժում է հավատալ, երբ Աստված հաստատում է Իր խոսքը աստվածային կերպով: Ոչ մի ասածն է կարևոր, ոչ էլ մեկ ուրիշի, այլ Աստծո խոստումներն ու գործերն են հաստատում, որ Նա է տալիս Իր խոսքի մեկնությունը:

³⁰ Քառասուն կամ հիսուն տարի առաջ, երբ դուք իսկական հոգեգալստականներ էիք, ձեզ ասացին. «Դուրս եկեք կազմակերպությունից»: Ձեր հայրերն ու մայրերը նզովեցին այդ կազմակերպությունը: Բայց ինչպես շունը վերադառնում է իր փսխածին, դուք նորից վերադարձաք այնտեղ: Այն, ինչ սպանեց այն եկեղեցուն, ձերն էլ սպանեց նույն կերպ: Ես ոչինչ չունեմ այն մարդկանց դեմ, որոնք այդ եկեղեցիների անդամ են. այդ ամենը կազմակերպության համակարգն է անում:

³¹ Երբ վերադառնամ տուն, քարոզելու եմ «Օձի հետքի» վերաբերյալ: Եթե ձայներիզները վերցնեք, կարող եք լսել այդ քարոզը:

³² Այդ քահանաները տեսան Աստծո խոսքի մարգարեությունների իրագործումը: Նրանք գիտեին, թե ինչպես է լինելու Մեսիայի գալուստը: Նրանք գիտեին, թե ինչ է կատարվելու: Փարիսեցիներն ունեին իրենց սեփական գաղափարները, սաղուկեցիները՝ իրենց, հերովդեսյաններն՝ իրենց, բայց նրանց գաղափարների սխալ լինելը երևաց, երբ Նա եկավ ճիշտ խոսքին համաձայն: Հիսուսն ասում էր, որ եթե Իրեն ճանաչեին, Իր օրն էլ կճանաչեին: Փարիսեցիները նրան ասացին. «Մենք Մովսեսն ունենք»: Հիսուսը նրանց պատասխանեց. «*Եթե Մովսեսին հավատայիք, Ինձ էլ կհավատայիք, քանի որ Նա Իմ մասին գրեց*» (Հովհ.5:46): Աստված հաստատում էր այն, ինչ

խոստացել էր: Նրանք պատկերացրել էին, որ Մեսիան գալու էր իրենց խումբը շատ արժանավայել ձևով, այլապես դա Մեսիան չէր կարող լինել: Այսօր էլ նույնն է. «Եթե իմ ակնոցով չնայեք, ոչինչ չեք տեսնի»: Մենք չենք սիրում այդ մասին խոսել, բայց դա զուտ ճշմարտություն է:

³³ «Շատ անգամներ ու շատ ձևերով Աստված առաջուց մարգարեների միջոցով մեր հայրերի հետ խոսելով...» (Եբր.1:1): Աստված տարբեր ժամանակաշրջաններում գրեց Աստվածաշունչը իրենց տրած ձևով, ոչ թե աստվածաբանների միջոցով: Նա չի մեկնում իր խոսքը աստվածաբանների միջոցով: Երբեք ոչ մի աստվածաբան չի ունեցել Աստծո խոսքի մեկնությունը: Մեկնությունը տրվում է միայն մարգարեին, և այս խառնաշփոթությունից դուրս գալու միակ միջոցն այն է, որ Աստված մեզ մարգարե ուղարկի: Դա այլ կերպ չի կատարվի: Մենք պետք է հավատանք և սպասենք իրագործմանը: Գիտեք, Աստվածաշունչը մարդու կողմից չի գրվել, այլ Աստծո: Դա աստվածաբանական գիրք չէ: Դա Աստծուց եկող Գիրք է, մարգարեության Գիրք, որը գրվել և մեկնաբանվել է մարգարեների կողմից:

³⁴ Աստվածաշունչն ասում է, որ Տիրոջ խոսքը գալիս է մարգարեի մոտ: Ինչ կատարյալ կերպով դա ցույց տրվեց և ապացուցվեց, երբ Հիսուսը եկավ երկիր:

³⁵ Հովհաննես Մկրտիչը, որն այդ ժամանակվա մարգարեն էր, հայտնեց, որ գալու է մի ժամանակ, երբ Աստված զոհաբերելու է Աստծո Փառին մի Մարդու: Հովհաննես Մկրտիչն ասում էր, որ Նրան կճանաչի, երբ Նա գա: Նա այնքան վստահ էր իր պատգամի վրա, որ ասում էր. «Ձեր մեջ կա մեկը, որին դուք չգիտեք» (Հովհ.1:26): Հաջորդ օրը Հովհաննեսը տեսավ, որ Հիսուսը գալիս է իրեն ընդառաջ: Հովհաննեսը բարձրացրեց հայացքը և տեսնելով Նրա վրա եղած ճշմանը՝ ասաց. «Ահա Աստծո Փառք, որ վերցնում է աշխարհի մեղքը» (Հովհ.1:29բ): Այն ժամանակ Հիսուսն իմացավ, որ հաստատված է ժողովրդի առաջ: Նա խոսքն էր: Կարո՞ղ ենք կասկածել դրան:

³⁶ Հիսուսը գալիս է Հովհաննեսի մոտ մկրտվելու համար: Մատթ.3:13 համարում Նա մտավ ջուրը և գնաց մարգարեի մոտ: Դա ճիշտ է: Խոսքը գալիս է իր մարգարեի մոտ: Այնպես, որ մենք չենք կարող սպասել, որ այն գա աստվածաբանների մոտ: Խոսքը հետևում է Աստծո կողմից ուղենշված ճանապարհին: Այդ խոսքը ատելի կլինի, անարգված և մերժված: Այն կմերժվի, բայց ամեն դեպքում Աստված կիրականացնի այն: Խոսքը մերժվեց Հիսուս Զրիստոսի մեջ, մերժվեց Հովհաննես Մկրտչի մեջ, մերժվեց Երեմիայի մեջ, Մովսեսի մեջ, բայց Աստված միշտ գործում է այնպես, ինչպես խոստացել էր: Երբեք չի պատահել, որ Նա նույն կերպ չգործի:

³⁷ Նրա մարգարեն, որը տեսիլք ուներ, հաճախ չէր հասկանում այն, ինչ տեսնում էր: Այն, ինչ նա գրում էր և ասում էր, Աստծո միտքն էր, որն արտահայտվում էր մարդկային շրթունքներով: Ակնհայտ է, որ խոսքը արտահայտված միտքն է: Աստված է ընտրում իր

մարգարե: Նա Աստված-Մարգարե էր: Ինչու՞ անհրաժեշտ եղավ, որ Նա գար: Ուշադրություն դարձրեք. Նա եկավ Որդու երեք անվանումներով: Նա եկավ Մարդու Որդու անունով և Ինքը երբեք իրեն Աստծո Որդի չկոչեց: Դուք այդ գիտեք: Եհովան Ինքը՝ Հայրը, եզեկիել մարգարեին կոչում էր «մարդու որդի»: Պենտեկոստի օրվանից հետո Նա վերադարձավ Սուրբ Հոգու՝ գերբնական Հոգու տեսքով: Այժմ Նա Աստծո Որդին է: Հազարամյա Թագավորության ժամանակ Նա կլինի Դավթի Որդին՝ Դավթի գահին նստած: Նա Մարդու Որդին է, Աստծո Որդին, Դավթի Որդին: Ո՛հ, Աստվածաշունչը լեցուն է այս բնակտորներով: Մենք չենք կարող հայտնաբերել այդ բոլորը մեկ երեկոյի ընթացքում: Բայց անհրաժեշտ է ձեզ ասել այդ հիմա, որովհետև վաղը կարող է երբեք չգալ: Գուցե հիմա քարոզում եմ մի մարդու, որը լուսաբացից առաջ մեռած կլինի: Ես ինքս էլ կարող եմ անհետանալ վաղը առավոտից առաջ: Քույրս, եղբայրս, սա առաջապել չէ: Սա իրական փաստ է: Մենք չգիտենք, թե որ ժամին կհեռանանք մենք: Դուք այլևս ոչ մի հնարավորություն չեք ունենա, երբ վերջին շունչը ձեզ լքի: Արեք այդ հիմա: Մի՛ սպասեք մինչև առավոտ: Կարող է չափազանց ուշ լինել:

¹¹⁰ Նրանք Նրա հետ վարվեցին այնպես, ինչպես մարգարեներն ասել էին. այսօր՝ Լավոդիկեի եկեղեցու ժամանակաշրջանում նրանք ճիշտ նույն բանն են անում: Եթե ուզում եք, կարդացեք Հայտն.3-րդ գլուխը: Նրանք կույր և մերկ են, և այդ չգիտեն: Նրանք մերժում են Քրիստոսին: Մինչդեռ Նա սկսում է բացահայտվել նրանց համար սերմի տեսքով: Այն սերմը, որը զգվել է հողի մեջ, վերադառնում է, որ դառնա Հարսը: Հարսը և Փեսան նույնարյունն ու մարմինն են: Նրանք ունեն նույն ծառայությունը և անում են նույն գործերը: Նրանք անում են այն, ինչ Նա է արել: Կան ուրիշները, որոնք փորձում են Նրան նմանակել, բայց իրենց գործերը հակառակ են Նրա գործերին: Յուրաքանչյուրն ունի իր սեփական գիրքը: Նրանք այս ու այն կողմ են վազում, այս կամ այն բանն են անում: Ո՛հ, դուք ավելի շշմեցուցիչ բան լսած չեք լինի: Բայց դա բնավ սուրբգրային չէ: Իսկ այն, ինչ ճշմարիտ է, իրենց աչքերի առջև է, բայց նրանք անցնում են դրա կողքով: Նրանք կույր են և կույրերի առաջնորդ, և մի՞թե երկուսն էլ փոսը չեն ընկնելու: Նրանք կուրացած են մարդկային հարանվանական ավանդույթներով: Նրանք Հիսուսին եկեղեցուց դուրս են արել, ինչպես Աստված ասել էր Հայտն.3-րդ գլխում:

¹¹¹ Առավոտ էր, առաջին հարությունից հետո: Ի՞նչ գեղեցիկ առավոտ: Հիսուսը հարություն էր առել մեռելներից և ապրում էր իր ժողովրդի մեջ: Ի՞նչ հրաշալի միտք: Նա նույնն է հիմա, ինչ որ այն ժամանակ, որովհետև Նա նույնն է երեկ, այսօր և հավիտյան:

¹¹² Նա այսօր բացահայտվում է էլ ավելի, քան նախորդ ժամանակաշրջաններում իր հարությունից ի վեր: Նա անցել է ցորենի հատիկի, ցողունի, մղեղի միջով: Ամեն ինչ անցել է, և մենք նորից ցորենի հատիկի մեջ ենք: Մենք վերադարձել ենք այնտեղ: Տեսեք, թե Նա ինչպես բացահայտվեց որպես Մեսիա իր երկու աշակերտների՝ Կղեովպասի և իր ընկերոջ համար:

ապականվում է: Դա ճիշտ է. ողջ համակարգը, եկեղեցին և մնացած բաները ապականվել են: Այս ժամանակաշրջանը ապականված է:

¹⁰⁶ Ես քեզ հակառակ չեմ խոսում, սիրելի եղբայրս: Ես այստեղ եմ, որ քեզ օգնեմ: Ես այստեղ եմ, որ հենվեմ Աստծո խոսքում տրված պատվերի վրա. «Պարզիր ձեռքդ և այս ժողովրդին հանիր խառնաշփոթությունից»: Ուշադրություն դարձրեք. մինչև այսօր, Սողոմոնի ժամանակներից ի վեր, չենք ունեցել մի պատգամաբեր, որի անունը վերջանում է «համ»-ով: Մենք ունեցել ենք Սալըջն, Ուեսլեյ, Լյութեր և ուրիշներ, բայց երբեք չենք ունեցել միջազգային ճանաչում ունեցող մի պատգամաբեր, որի անունը վերջանում է «համ»-ով: Դա ճիշտ է. կա Գրեհեմը (անգլերենում՝ Graham ծան. քարզմ.): Բիլլի Գրեհեմը՝ այդ հայտնի ավետարանիչը, որը մեծ գործ է կատարում Աստծո համար: Նա Աստծուց ուղարկված մարդ է: Նա այնպես է քարոզում արդարացման պատգամը, որ ցնցում է ողջ ազգը: Նայեք Օրալ Ռոբերտսին՝ հոգեգալստական հարանվանությունների հետ: Երբևէ եղել է նրա նման մեկը: Աբրահամ՝ յոթ տառ: Գրահամ՝ վեց տառ: Նայեք պատգամաբերներին: Տեսեք, թե ինչ ժամանակում ենք ապրում: Ողջ պատմության մեջ այդպիսի ժամանակաշրջան չի եղել: Նայեք այն նույն նշաններին, որոնք Նա խոստացավ տալ յուրաքանչյուր խմբին: Տեսեք, թե ուր են նրանք: Ամեն բան իր տեղում է այս ժամանակում: Այժմ ուշադիր լսեք, մինչ ներկայացնում եմ այս հատվածի շարունակությունը:

¹⁰⁷ Ուշադիր նայեք Աբրահամի խմբի համար ուղարկված պատգամաբերին: Նայեք նրա անվան տառերին և տառերի թվին: Կասեք. «Ոչ մի առանձնահատուկ բան չկա անվան մեջ»: Թող ոչ ոք ձեզ նման բան չասի: Ինչու՞ Տերը Աբրամի անունը դարձրեց Աբրահամ: Իսկ Սարայի անունը՝ Սառա: Ինչու՞ նա Սիմոնի անունը դարձրեց Պետրոս և ուրիշ շատերի անուններն էլ փոխեց: Այո, դրա համար պատճառ կա: Դրա համար եմ ձեզ ասում, որ ձեր երեխաների անունը չդնեք «Ռիկի» կամ «Էլվիս» կամ դրանց նման մի բան: «Էլվիս» նշանակում է «կատու», իսկ «Ռիկի» նշանակում է «առնետ»: Հենց այդպես: Երբեք այդպես մի անվանեք ձեր երեխաներին: Եթե նրանցից մեկը այդպիսի անուն ունի, հնարավորին չափ շուտ փոխեք նրա անունը: Եթե հավատում եք, որ ես Աստծո ծառա եմ, նման անուններ մի տվեք խեղճ երեխային: Ո՛չ, պարոն: Ուրիշ անուն դրեք:

¹⁰⁸ Նրանք Պատգամաբերին անվանում էին գուշակ, դև, Բեեզեբուլ, և ասում էին, որ Նա Իրեն Աստծո տեղ է դրել: Ո՛հ, Եսային՝ այդ մեծ մարգարեն, մի՞թե չէր ասել, որ Նա Հզոր Աստված է կոչվելու: «Որովհետև մեզ համարմի մանուկ ծնվեց, մեզ մի որդի տրվեց, և իշխանությունը կլինի նրա ուսի վրա, և նրա անունը կկոչվի Սքանչելի, Խորհրդական, Հզոր Աստված, Հավիտենականության Հայր, Խաղաղության Իշխան» (Ես.9:6): Դա միշտ է: Հովհ.1:1 համարում գրված է. «Սկզբում էր Բանը, և Բանն Աստծո մոտ էր, և Բանն Աստուած էր... և Բանը մարմին եղավ» (1 Հովհ. 1:1,14):

¹⁰⁹ Մտածու՞մ եք, որ Հիսուսը մարգարե էր: Բայց Նա ավելին էր, քան

նախասահմանաճեղքներին: Նա մի մարդ է ուղարկել յուրաքանչյուր ժամանակաշրջանի համար: Մովսեսի միջոցով պետք է կատարվեր այն, ինչ նախօրոք ասվել էր Աբրահամին: Մովսեսը մարգարե էր ծնվել: Նա դրանում ոչինչ չէր կարող անել, որովհետև այդ նպատակի համար էր ստեղծվել: Աստված է ընտրում Իր մարգարեներին ամեն ժամանակաշրջանի համար: Նա է որոշում մարդու բնությունը, քարոզելու ոճը, պարզև և այն ամենը, ինչ նա պետք է անի այդ օրվա նպատակին հասնելու համար: Աստված է ստեղծում այդ մարդուն և ուղարկում է սահմանված ժամանակում: Ինչպես քարոզեցի անցած երեկո, մենք Աստծո սերմի սաղմն ենք: Նա գիտեր, թե ինչպիսին կլինեին մարդը ամեն ժամանակաշրջանում, քանի դեռ գոյություն չունեին ոչ մի մոլեկուլ, ոչ մի լույս կամ մեկ ուրիշ բան: Դուք ձեր հոր սերմն եք: Դուք ձեր հոր մեջ էիք, բայց նա ոչ մի հաղորդակցություն չէր կարող ունենալ ձեզ հետ: Դուք այնտեղ էիք, առանց այդ իմանալու: Նա նույնպես չգիտեր այդ: Հետո դուք հայտնվեցիք, որպեսզի նա կարողանա հաղորդակցություն ունենալ ձեզ հետ:

³⁸ Երբ վերստին ծնվեցիք, հավիտենական կյանքից ծնվեցիք: Հավիտենական կյանքի միայն մեկ ձև կա, և դա Աստծո կյանքն է. «Զոն»՝ հունարեն բառը: Ուրեմն, եթե դուք Աստծո որդի կամ դուստր եք, Աստծո մեջ եք եղել ամեն ժամանակ: Նա գիտեր, թե պարտեզի որ մասում և որ ժամանակում դուք պետք է տնկվեիք: Այժմ դուք գոյություն ունեք որպես արարած, որը հայտնվել է որպես Աստծո դուստր կամ որդի, որպեսզի կատարեք ձեր ժամանակվա առաջադրանքը՝ հաստատել ճշմարիտ և կենդանի Աստծուն: Դուք ընտրվել եք աշխարհի ստեղծումից առաջ: Եթե այն ժամանակ ընտրված չլինեիք, ձեզ համար անհնար կլինեին այդ նպատակին հասնելը, ինչպիսին էլ լինեին ձեր ջանքերը:

³⁹ Շաղգամից արյուն չես կարող հանել, որովհետև դրա մեջ արյուն չկա: Երբ ես հանդիմանում եմ կարճ մազերով կանանց, մարդիկ ինձ ասում են. «Դուք կկործանեք ձեր ծառայությունը»: Կործանել մի ծառայություն, որն Աստված Ի՞նքն է կարգադրել: Քավ լիցի:

⁴⁰ Երբ երեխան ստեղծվում է մոր արգանդում, սկսվում է մեկ բջիջից: Հետո մեկ ուրիշ բջիջ է ավելանում դրան: Ոչ թե մեկ մարդկային բջիջ է, և հետո ավելանում է շան բջիջ, կատվի բջիջ և այլն: Նա ամբողջությամբ մարդ է: Երբ մարդ ծնվում է Աստծո Հոգուց, նա ոչինչ չի ներարկում իր կյանքի մեջ. նրա մեջ միայն այս ժամի համար հաստատված Աստծո անխաղախ խոսքն է: Նա հավատում է Աստծո ողջ խոսքին: Նա այդ չի խառնում հավատալիքների կամ ուրիշ բաների հետ: Միայն Աստծո խոսքն է, անխաղախ խոսքը, որը բացահայտվել է մեր մեջ: Նայեք Աստվածաշնչի մեջ և կիմանաք, թե որ ժամանակաշրջանում ենք ապրում՝ տեսնելով այն մեծ բաները, որոնք կատարվում են:

⁴¹ Երբ եկեղեցին հասնում է իր շրջադարձին, յուրաքանչյուր ժամանակաշրջանի վերջում նա լքում է խոսքը և նորից ընկնում մեղքի մեջ, աշխարհասիրության մեջ: Աշխարհասիրությունը մեղք է:

Աստվածաշունչն ասում է, որ, եթե սիրում եք աշխարհը և աշխարհի բաները, Աստծո սերը ձեր մեջ չէ: Ելից 13:7 համարն ասում է, որ ոչ մի թթխմոր չպետք է լիներ ժողովրդի մեջ յոթ օրվա ընթացքում, որոնք խորհրդանշում են եկեղեցու յոթ շրջանները: Դա նշանակում է, որ ոչ մի օտար բան չպետք է խառնվեր նրանց: Ոչ մի տեղ թթխմոր չէր գտնվում, իսկ դա նշանակում է, որ մենք չպետք է Աստծո Խոսքի հետ խառնենք հավատամքներ և աշխարհի թթխմոր: Մենք պետք է բաժանենք միայն Աստծո Խոսքի անթթխմոր հացը, որովհետև մարդ կապրի ամենայն Խոսքով, որը դուրս է գալիս Աստծո բերանից: Մեր հարանվանական համակարգերը և աշխարհի նորաձևությունները մեր մեջ թթխմոր են դրել: Հասել է այն վիճակին, որ գրեթե ամեն տեղ Հոլիվուդ է: Շուտով այստեղ էլ Անգլիայի մման կլինի, որտեղ խորանի մոտ կանգնելը ամոթ է համարվում:

⁴² Մենք պետք է քարոզենք Ավետարանը ամբողջությամբ, Աստծո զորությամբ, որ հաստատենք այդ այս ժամանակաշրջանի համար տրված խոստումի համաձայն և ապացուցենք, որ դա լիովին համապատասխանում է Աստծո Խոսքին: Դրանից դուրս դուք ընդամենը եկեղեցու անդամ եք: Ինչքան էլ ջանք անեք Աստծուն ծառայելու համար կամ հավատարիմ լինեք ձեր եկեղեցուն, եթե հավիտենական կյանքի սաղմը նախասահմանված չլինի ձեր մեջ, դուք ինչ-որ անճոռնի բան կդառնաք և երբեք չեք կարող լինել Աստծո իսկական որդի կամ դուստր:

⁴³ Ես հաճախ պատմություն եմ պատմում փոքրիկ արծվիկի վերաբերյալ: Մի ագարակատեր հավին թուխս էր նստեցնում: Նրան մի ձու էր պակասում թուխս դնելու համար: Չեմ կարծում, որ այստեղ որևէ մեկը գիտի, թե քանի ձու է պետք թուխս դնելու համար, բայց համենայն դեպս նրան մի ձու էր պակասում: Եվ նա գողացավ արծվի բնից: Բնում երկու ձու կար, և նա մեկը դրեց թխսի տակ: Երբ արծվիկը ձվից դուրս եկավ, մյուս ճուտիկների մեջ նա տարօրինակ թռչում էր: Նա չէր հասկանում հավի կշիշոցը: Նա չէր խոսում այնպես, ինչպես ինքը կուզեմար: Երբ նա հավանոցում քուլջ էր անում ուտելիք գտնելու համար, այդուտեղիքը նրան դուր չէր գալիս: Նա «անճոռնի ճուտիկ» էր մյուս ճուտիկների համար: Հավը կռքկոթում էր, իսկ ինքը չէր հասկանում: Հետո մի օր նրա իսկական մայրիկը, որը գիտեր, որ երկու ձու է դրել, նկատում է, որմիայն մեկը ունի: Այդ ժամանակ սկսեց փնտրել մյուս ձուն: Նա սկսեց թռչել գյուղով մեկ: Երբ թռչում էր հավանոցի բակի վրայով, նկատեց մի արծվիկի, որը հետևում էր ծեր հավին: Նա կանչեց. «Փոքրիկս, դուճուտիկ չես, դու արծվիկ ես»: Արծվիկը ճանաչեց նրա ձայնը: Ինչու: Որովհետև նա արծիվ էր: Երբ մարդը սահմանված է Աստծո որդի լինելու համար, եթե նույնիսկ դրված է եղել հավատամքների և ձևապաշտական հին կրոնների մեջ, երբ նա լսում է զորությամբ քարոզված Աստծո Խոսքը և տեսնում է, որ Աստված հաստատում է այն, կվազի այդ Խոսքի մոտ. դա նույնքան հաստատ է, որքան, որ երկու անգամ երկու չորս է: Նա չի կարող այդ չանել, որովհետև նրա էությունը սիրում է Աստծո Խոսքը: Նրա համար կարևոր չէ, թե ուրիշներն ինչ են ասում: Երբ նա

ամեն ժամանակաշրջանում: Դրանք էին՝ սողոմացիները, Ղովտի խմբին պատկանողները և Աբրահամի խմբին պատկանողները: Աբրահամի խումբը զատված խումբ էր: Նախ նա Սողոմում չէր: Նայեք նրանց պատգամը: Նրանք տարիներ շարունակ հույսով սպասում էին խոստացված որդուն: Աստված արդեն Աբրահամին մեծ նշաններ և հրաշքներ էր ցույց տվել, բայց այստեղ Աստված իջավ մարդու կերպարանով: Դուք ինձ կասեք. «Դա հրեշտակ էր»: Ոչ, Աբրահամը նրան «ՏԵՐ» անվանեց: Աստվածաշնչի ամեն ընթերցող գիտի, որ ՏԵՐԸ ԷԼՈՐԻՄՆ Է՝ «Ի սկզբանե Աստված», այսինքն՝ Տեր Աստված Էլոհիմը, Ամենակալը: Աբրահամը Նրան անվանեց Տեր Աստված՝ Էլոհիմ:

¹⁰³ Ուշադրություն դարձրեք, որ այս երկու մարդիկ պատգամով իջան Սողոմ և քարոզեցին սողոմացիներին: Նրանք ոչ մի հրաշք չգործեցին, բայց կուրացրին մարդկանց: Հենց այդ է անում Ավետարանի քարոզչությունը: Այն կուրացնում է անհավատներին: Բայց տեսեք, թե ինչ նշան ստացավ Աբրահամի խումբը: Այժմ մենք կոչված ենք լինելու Աբրահամի թագավորական սերունդը: Իսահակը բնական սերունդն էր, բայց հավատքի սերմը, խոստացված Խոսքի հանդեպ հավատքի սերմը... ուշադիր լսեք, դա էր թագավորական սերմը: Դա էր սերմը՝ Աբրահամի հավատքը: Մենք, որ Քրիստոսով մեռանք, Աբրահամի սերունդն ենք, ժառանգակից ենք նրան խոստումի համաձայն:

¹⁰⁴ Սողոմում երկու քարոզիչներ կային, որոնք մեծ պատգամ էին քարոզում: Կար մեկը, որ մնաց վերևում՝ Աբրահամի խմբի հետ և ժամանակ չկորցրեց Սողոմում: Ի՞նչ նշան տրվեց Աբրահամի խմբին: Այն ժամանակ կանայք տարբերվում էին այսօրվա կանանցից: Այժմ նրանք կարիք են զգում դուրս գալ և խառնվել իրենց ամուսնու գործերին և այլն: Բայց այն ժամանակ այդպես չէր: Նրանք մնում էին ստվերում: Այդ ժամանակ այդ Մարդը մեջքով կանգնած վրանին ասաց. «Աբրահամ, որտե՞ղ է քո կինը՝ Սառան»: Ինչպե՞ս կարող էր իմանալ իր անունը: Աբրահամը պատասխանեց. «Նա վրանում է, Քո հետևում»: Նա ասաց. «Ես կվերադառնամ քեզ մոտ նշված ժամանակում, ինչպես խոստացել եմ, և Սառան որդի կունենա»: Սառան ինքն իրեն ծիծաղեց: Մեջքով վրանին կանգնած Նա ասաց. «Ինչու՞ նա ծիծաղեց՝ ասելով. «Ինչպե՞ս կարող է դա կատարվել»: Եթե նա այն ժամանակ Աբրահամին մեջ չլիներ, նրա կինը չլիներ, Աստված կսպաներ նրան: Նույնը կպատահեր մեզ, եթե Քրիստոսի մեջ չլիներինք: Նա չէր կարող վերցնել Սառային առանց ցավ պատճառելու Աբրահամին:

¹⁰⁵ Հիշեք, որ Հիսուսն ասում էր. «Ինչպես Սողոմի օրերում էր, այնպես էլ Մարդու Որդու գալստյան ժամանակ կլինի... երբ Մարդու Որդին կհայտնվի»: Ամեն մարդ գիտի, որ ներկայիս աշխարհը գտնվում է սողոմական վիճակում: Ես Լոս Անջելեսի թերթերից մեկում կարդացել եմ, որ համասեռամոլների թիվը ամեն տարի 20-30 %-ով աճում է: Ո՛հ, դա սարսափելի է: Այդպիսի մարդիկ կան նաև մերկառավարությունում և ամեն տեղ: Չարմանալի չէ, որ ամեն բան

¹⁰⁰ Չենց խոսքն էր, որ ջրերի միջով ուղիղ գնում էր դեպի մարգարեն: Նրանք այնտեղ կանգնած էին: Շատերը վիճում են Չովհաննեսի վերաբերյալ գրված այս սուրբգրային հատվածի շուրջը: Մատթ.3:14,15 համարներում գրված է. «*Չովհաննեսը նրան արգելում էր և ասում. «Ես պետք է քեզանից մկրտվեմ, իսկ դու ի՞նչ մոտ ես գալիս»:* Եվ *Չիսուսը պատասխան տվեց ու ասաց նրան. «Չիմա թույլ տուր, որովհետև մեզ այսպես է վայել, որ ամեն արդարություն կատարենք»:* «Չովհաննես, դու, որ մարգարե ես, գիտես, որ զոհը մատուցվելուց առաջ պետք է լվացվի: Ես այդ զոհն եմ, իսկ դու մարգարե ես: Ուրեմն թույլ տուր...»: Եվ Չովհաննեսը մկրտեց Չիսուսին: Նա գիտեր, որ դա ճիշտ էր: Տեսեք, նրանք ծաղրում էին Չովհաննեսին, նրան համարում էին աղմկոտ և անգրագետ ֆանատիկ, մինչդեռ այդ մարգարեն Չիսուսի առաջին գալուստն ազդարարող նախակարապետն էր: Այսօր էլ նրանք կեղծում են այն, ինչ իսկական է: Բայց հիշեք, եթե տեսնում եք կեղծ դոկար, ուրեմն կանխիկական, որի նմանությամբ ստեղծել են կեղծը: Երբ տեսնում եք, որ մեկը նմանակում է քրիստոնյաներին, գիտեք, որ ինչ-որ տեղ իսկական քրիստոնյա էլ կա, որովհետև նմանակումը բնօրինակն է: Դուք պետք է հասնեք բնօրինակին: Քննեք և տեսեք, թե դա ճշտությամբ համապատասխանում է խոստումին: Եթե այո, ուրեմն հավատացեք: Բնօրինակն այն է, որը խոստացվել է այս ժամանակաշրջանի համար: Խոսքը եկավ մարգարեի մոտ և հաստատեց, որ նա իրոք այդ մարդն է:

¹⁰¹ Երբ Չիսուսն եկավ, դեպքերը չկատարվեցին այնպես, ինչպես իրենք էին հասկացել այդ մարգարեությունից: Նրանք բոլորովին էլ այդպես չհասկացան, բայց դա կատարվեց մարգարեի միջոցով ասված Խոսքի համաձայն: Մարգարեությունը կատարվեց, բայց ոչ իրենց մտածածի պես: Նրանք կարող էին դա հասկանալ և ճիշտը սխալից զանազանել, եթե պարզապես ճանաչեին Աստծո կողմից տրված հաստատումը և իմանային, որ Աստված Ինքն է մեկնաբանում այն, ինչ ասում է Իր Խոսքում: Մինչ այդ եղել էր մի սուտ Չիսուս, որին 400 հոգի հետևում էին անապատում: Բայց Աստված երբեք Իր Խոսքի մեջ չէր ասում, որ Նա այդպես է գործելու: Ասվել էր, որ երբ Չիսուս Քրիստոսը գար, մարգարե պետք է լիներ: Այսօր, Չիսուսի վերադարձից առաջ Չիսուս Քրիստոսի անձնավորության կատարյալ հայտնությունը պետք է դրսևորվի մարմնի մեջ: Մտածեք այդ մասին. Չիսուսն ասաց. «*Ինչպես Սողոմոն օրերում էր, այնպես էլ Մարդու Որդու գալստյան ժամանակ կլինի... երբ Մարդու Որդին կհայտնվի*»: Ի՞նչ է նշանակում «հայտնվել»: Դա նշանակում է «ճանաչվել», «բացահայտվել»: Գաղտնիքը հաղորդվել և բացահայտվել էր: Այն օրերում, երբ Մարդու Որդին կհայտնվի, աշխարհը կլինի սողոմական վիճակում: Մի՞թե այդ իրավիճակում չենք:

¹⁰² Ամեն տեղ, ուր մարդիկ հավաքվում են, միշտ երեք խումբ կա՝ հավատացյալները, հավատացյալ կոչվածները և անհավատները: Այդ երեք խմբերը կան ամեն եկեղեցում: Նրանք գոյություն են ունեցել

տեսնում է Աստծո Խոսքի բացահայտումը, թռչում է դեպի այդ Խոսքը, որովհետև նա արծվիկ է:

⁴⁴ Պատմությունը շարունակվում է այսպես: Արծվիկն ասաց «Մայրիկ, ինչպես կարող եմ բարձրանալ վերև»: Նա նրան պատասխանեց. «Միայն ցատկիր, և ես քեզ կբռնեմ»: Դա միակ բանն էր, որ նա պետք է աներ, դա միակ բանն է, որ դուք պետք է անեք: Վեր կացեք, թռչեք Աստծո մոտ, լսեք խոստումը: «Տեր Չիսուս, ես հավատում եմ քեզ ամբողջ սրտով: Ես հավատում եմ այս ժամի պատգամին: Ես տեսնում եմ դրա հաստատումը և գիտեմ, որ դա ճշմարիտ է»: Կանգնի՛ր, քո մայրիկը քեզ կվերցնի: Մի՛ անհանգստացիր, եթե դու արծվիկ ես, նա քեզ անմիջապես կվերցնի:

⁴⁵ Մենք հասկանում ենք, որ ապրում ենք զարմանալի ժամանակներում, որովհետև հավատացյալները տեսել են, որ հաստատվում են Աստծո Խոսքի խոստումները: Այդ հաստատումն ապացուցում է, որ Աստված այս Խոսքի մեջ է: Բացարձակապես: Այդ ժամանակ է խոստացված Խոսքը ճանաչվում: Հատիկը պայթում է, հավատացյալները տեսնում են այդ և հավատում: Մնացածները պարզապես չեն կարող տեսնել:

⁴⁶ Դուք գիտեք, որ այս երկրով մեկ քարոզել եմ, որ այլևս ոչ մի տեղ չլինեն կարճ մազերով կանայք, բայց ամեն անգամ, երբ վերադառնում եմ, ավելի շատ են նրանք: Ի՞նչ է կատարվում: Ինչ-որ բան այնպես չէ: Դուք գիտեք, որ Խոսքը սովորեցնում է այդ, բայց ասում եք. «Ո՛հ, դա ոչ մի նշանակություն չունի»: Անշուշտ ունի: Մի օր մի լավ եղբայր, որին ճանաչում եմ, ինձ ասաց. «Բրանհամ եղբայր, ես ուզում եմ ձեռնադրել քեզ: Ես քեզ սիրում եմ, բայց դու կործանում ես քո ծառայությունը: Քո գործը չէ կանանց այդ մասին ասելը: Այդ հոգսը թող հովիվներին»: Ես պատասխանեցի. «Նրանք այդ չեն անի»: Նա պատասխանեց. «Բայց դա քո գործը չի: Դու միայն աղոթիր հիվանդների համար»: Ես ասացի. «Իսկ ու՞մ գործն է: Ես կանչվել եմ Ավետարանը քարոզելու»: Նա շարունակեց. «Ես ուզում եմ ձեռք դնել քեզ վրա և Աստծուն խնդրել, որ քեզ ազատի դրանից»: Ես պատասխանեցի. «Եթե դու թույլ տաս, ես էլ ձեռք կդնեմ քեզ վրա և կաղոթեմ, որ Տերը քո աչքերը բացի և դու հասկանաս այդ»: Նա նաև ասաց ինձ. «Մարդիկ հավատում են, որ դու Աստծո ծառա և մարգարե ես: Դու պետք է կանանց սովորեցնես մեծ պարզանքի ստանալ, մարգարեանալ և նման բաներ»: Ես ասացի. «Ինչպե՞ս կարող եմ նրանց հանրահաշիվ սովորեցնել, եթե նրանք այբուբենը չեն ուզում սովորել»: Դա ճիշտ է: Եթե հասարակ, պարզ բաները չեք կարող անել, հոգևոր բաներին ինչպե՞ս կարող եք հասնել:

⁴⁷ Եղբայրս, քույրս, դա կարող է ձեզ կատակ թվալ, բայց սա Ավետարանի ճշմարտությունն է: Շատ մարդիկ, նույնիսկ Սուրբ Հոգով լցված մարդիկ, չեն կարողանում հավատալ դրան:

⁴⁸ Ես հիմա մի բան կասեմ, որ ձեզ կցնցի: Սուրբ Հոգու մկրտություն ստանալը դեռ չի նշանակում, որ դուք ներս կմտնեք: Ամենևին: Դա ոչ մի կապ չունի ձեր հոգու հետ: Հոգին գտնվում է ձեր ներսում:

Արտաքուստ դուք ունեք հինգ զգայարաններ, հինգ միջոցներ, որոնք ձեզ հնարավորություն են տալիս հաղորդակցվելու ձեր երկրային տան հետ: Բայց ներսում ունեք հոգի և հաղորդակցության հինգ հնարավորություններ՝ խիղճ, սեր և այլն: Հիշեք. դուք կարող եք իսկապես մկրտված լինել Աստծո Հոգով և այնուամենայնիվ կորսվել: Հոգին է կենդանի: Դա կարգադրվել է Աստծո կողմից: Մի՞թե Հիսուսը չասաց. *«Այն օրը շատերն ինձ կասեն. "Տե՛ր, Տե՛ր, չէ՞ որ Քո անունով մարգարեացանք ու Քո անունով դներ հանեցինք, Քո անունով շատ հրաշքներ արեցինք"»*: Մի՞թե մարգարեությունը մեծ պարզ և չէ: Հիսուսը նրանց կպատասխանի. *"Ձեզ երբեք չեմ ճանաչել. Ինձանից հեռացե՛ք, ո՛վ անօրենություն գործողներ"*» (Մատթ.7:21-23): Մի՞թե Կայիափան չմարգարեացավ: Եվ մինչդեռ նա սատանայից էր: Մյուս քահանաները, որոնք պետք է լինեին այդ ժամանակվա հոգևոր առաջնորդները, գործեին խոնարհությամբ և այլն, նրանք չկարողացան տեսնել Աստծո Խոսքի բացահայտումը:

⁴⁹ Աստծո Խոսքում նման բազմաթիվ օրինակներ կարող ենք գտնել: Ի՞նչ կասեք Բաղասմի մասին: Ասում եք, որ Աստված փոխում է միտքը: Ո՛չ, նա այդ չի անում: Երբ Բաղասմը ճանաչվեց որպես մարգարե (եպիսկոպոս, քարոզիչ կամ ինչպես ուզում եք անվանեք), նա մեծ մարդ էր: Բայց երբ նա խորհուրդ հարցրեց Աստծուց Իսրայելին անհօծելու համար, (նախ նա նրանց չէր սիրում), Աստված նրան ասաց. «Մի գնա այնտեղ»: Այդ ժամանակ նրա մոտ ուղարկեցին մի պաշտոնյա, զուգեց մի եպիսկոպոսական կրթություն ունեցող քահանա, որպեսզի նրան համոզի: Բաղասմը վերադարձավ Տիրոջը երկրորդ անգամ հարցնելու: Դուք կարիք չունեք Աստծուն երկրորդ անգամ հարցնելու: Երբ նա առաջին անգամ ասաց, դա արդեն բավական է: Բայց Բաղասմը դա չէր հասկացել: Նա վերադարձավ Բաղասի մոտ և նայեց Իսրայելի ժողովրդին: Նա մտածում էր. «Մենք մեծ ժողովուրդ ենք, իսկ Իսրայելը փոքրիկ, ցրված խումբ է, մինչդեռ մենք բոլորս հավատում ենք միևնույն Աստծուն»: Դա ճիշտ էր: Նրանք բոլորը հավատում էին նույն Աստծուն: Բոլորը երկրպագում էին Եհովային: Նայեք Բաղասմի զոհաբերությունը յոթ զոհասեղանների վրա: Յոթը Աստծո կատարելության թիվն է. յոթ եկեղեցիներ, յոթ գվարակներ, որոնք բոլորը խոսում են Տիրոջ վերադարձի մասին: Բաղասմը նույնքան ֆունդամենտալիստ էր, որքան Մովսեսը: Բայց, տեսնում եք, նա աստվածային հաստատում չունեք: Այո՛, երկուսն էլ մարգարե էին, բայց Մովսեսի ծառայության հետ կար գերբնական կրակի սյունը, ճամբարի վրա կախված լույսը: Կար աստվածային բժշկությունը, կային ցնծության աղաղակներ, որովհետև Թագավորը ներկա էր ճամբարում: Նրանց մեջ մեծ նշաններ և հրաշքներ էին կատարվում: Դա Աստծո ներկայության նշանն էր Իր ժողովրդի մեջ: Հիմնականում երկուսն էլ իրավացի էին, բայց Բաղասմը փորձեց մոլորեցնել Իսրայելի ժողովրդին: Դա կատարվեց անմիջապես խոստացված երկիրը հասնելուց առաջ: Եվս մի քանի օր և նրանք այնտեղ կլինեին:

⁵⁰ Հիմա ձեզ մի բան կասեմ (մի օր ինձ կկրակեն դրա պատճառով):

են: Նրանք համարվում են եկեղեցու անդամներ, քրիստոնյաներ: Ես չեմ ասում կատակելու համար: Դա ճշմարտություն է: Բայց իսկական զտարյունը գիտի, թե ով է իր հայրը, մայրը, պապը, տատը: Դուք կարող եք նրան վարժեցնել: Նա հնազանդ է:

⁹⁶ Նույնը վերաբերում է իսկական քրիստոնյային, որը ծնված է Սուրբ Հոգուց, լցված է Աստծո զորությամբ և Խոսքով: Նա գիտի, թե ով է իր հայրը, մայրը, պապիկն ու տատիկը: Նա գիտի այդ ամենը: Նրան կարող ես ինչ-որ բան սովորեցնել: Բայց խառնածինը... հենց դա էլ կատարվել է եկեղեցում՝ խաչասերում Խոսքի և կրոնական կազմակերպությունների միջև, որոնք վերցնում են մի Խոսք այստեղից, մի Խոսք՝ այնտեղից, որպեսզի մոլորեցնեն: Կտեսնեք, որ Կայիափայի նման կշեղվեն, երբ ճշմարիտ Խոսքը բացահայտվի: Նրանք հիբրիդ են:

⁹⁷ «Անապատի մեջ կանչողի ձայնը. «Պատրաստեցեք Տիրոջ ճանապարհը, և ուղիղ արեք ամայության մեջ շավիղը մեր Աստծո համար» (Ես.40:3):

⁹⁸ Այն ժամանակվա եկեղեցիները չէին հավատում Հովհաննես Սկրտչին, որովհետև իրենց խմբից չէր: Այդ մարգարեն՝ Հովհաննեսը, անապատից էր եկել: Նա մեծացավ ոչ մեկին չճանաչելով: Նա ուներ նույն Հոգին, ինչ որ Եղիան ուներ: Նա տանել չէր կարող անբարոյական մարդկանց: Հիշո՞ւմ եք, թե ով նրան գլխատել տվեց: Դա էլ մի Հեզաբել էր: Մի Հեզաբել եղավ նրա մահվան պատճառը: Հովհաննես Սկրտչի ճանապատհման մարդ էր, որսորդ, անտառի մարդ: Նա ոչ մի կրթություն չունեք և աստվածաբանի նման չէր խոսում: Նա ասում էր. «Դուք՝ իժերի ծնունդներ»: Ամենապիղծ, ամենագարշելի բանը, որ նա տեսել էր անապատում, դա օձն էր: Նա ասում էր այդ քահանաներին. «Դուք, իժերի ծնունդներ, ո՞վ ձեզ սովորեցրեց փախչել գալիք բարկությունից: Մի փորձեք ասել՝ մենք ունենք այս, ունենք այն, որովհետև ասում են ձեզ, որ Աստված կարող է այս քարերից էլ հանել զավակներ... »: Ամեն անգամ, երբ կացին էր օգտագործում, հարվածում էր ծառի արմատին: Նա այդ օգտագործում էր նաև որպես օրինակ: «Բարի պտուղ բերեք, այլապես կկտրվեք և կրակը կզցվեք»: Ամեն: Հովհաննեսը բնության մեջ ապրող քարոզիչ էր, Լեւոնությունից էր վերցնում օրինակները. նա Աստծո մեծ մարդ էր: Նա կարճ կյանք ունեցավ, բայց, անկասած, բոցավառեց ողջ երկիրը: Իր ծառայության վեց ամիսների ընթացքում նա ցնցեց այդ սերնդին: Աստված երեսուն տարի դաստիարակեց նրան վեց ամսվա ծառայության համար: Բայց Աստված ունի Իր սեփական ճանապարհները: Նա ճանաչում է Իր բերքը:

⁹⁹ Նրանք չէին հավատում Հովհաննեսին, որովհետև նա իրենցից չէր: Նրանք չէին հավատում Մաղաքիա 3-րդ գլխում գրված Աստծո Խոսքին, այլապես գրվածից կտեսնեին, որ նա էր առջևից գնացողը: 400 տարի շարունակ մարգարե չէին ունեցել, և ահա նրանց առջև հայտնվում է մեկը: Իսկ հավատացյալները հավատացին, որ այդ նա էր:

հարցնում. «Դու՞ ես նա, որ գալու էր, թե՞ ուրիշի սպասենք»: Բայց Հիսուսը, իմանալով այդ, շրջվեց և հարգանքով խոսեց նրա մասին. «Բայց ի՞նչ տեսնելու համար դուրս ելաք. Քամուց շարժված եղե՞գ: Կանանցից ծնվածների մեջ Հովհաննես Սկրտչից մեծը չի եղել»: Մարդուն տրված ինչպիսի մեծ հաճոյախոսություն:

⁹¹ Ահա մարգարեությունը իրականացավ նրանց աչքերի առաջ: Եկել էր նախակարապետը, ինչպես ասվել էր Մաղաք. 3:1 համարում: Հովհաննես Սկրտչի Մաղաք. 3-րդ գլխի պատգամաբերն էր, ինչպես ասաց Հիսուսը: Երբ Նրան հարցրին Եղիայի գալստյան մասին, Նա ասաց. «Նա արդեն եկել է» (Մատթ. 17:12): Բայց ուշադրություն դարձրեք. անմիջապես Մաղաք. 4-ից հետո, որում խոսվում է Եղիայի չորրորդ գալստյան մասին, լինելու է նրա հինգերորդ գալստյան հայտնությունը. երկու վկաները գալու են հրեաների համար:

⁹² Աստված այդ նույն հոգին օգտագործել է հինգ անգամ: Հինգը շնորհքի թիվն է: շ-ն-ո-ր-ի-ք (grace), Հ-ի-ս-ու-ս (Jesus): Ամեն անգամ Հիսուսն էր: Հետո-ի-ա-վ-ա-տ-ք (f-a-i-t-h), շ-ն-ո-ր-ի-ք և այսպես շարունակ: Տեսեք, հինգը շնորհքի թիվն է, բայց Աստված Եղիայի հոգին օգտագործել էոչթե երկու, երեք կամ չորս անգամ, այլ հինգ:

⁹³ Մաղաք. 4-րդ գլխում ասվում է, որ այդ մարգարեի մարգարեանալուց հետո երկիրը կործանվելու է կրակով, և արդարները դուրս են գալու և քայլելու են ամբարիշտների մոխիրների վրայով:

⁹⁴ Դուկ. 17-րդ գլխում ասվում է, որ վերջին օրերում լինելու է այնպես, ինչպես եղել է Սողոմոն և Գոմորում: Հասե՛լ ենք այդ օրվան: Այո: Ողջ երկիրը այդ վիճակում է: Նայեք նրանց: Հիշեք, թե մեր եղբայրը ինչ պատմեց Անգլիայի ներկա վիճակի մասին: Ամեն ինչ ապականված է: Նույնիսկ ուտելիքն ապականված է: Լսեք, թե ինչ է ասում գիտությունը: Վերջերս մի գիտական հոդվածում գրված էր, որ ապացուցվել է, որ 20-25 տարեկան տղաներ և աղջիկներ ֆիզիոլոգիական տեսանկյունից հասել են հասուն տարիքին: Ես դրանում համոզվել եմ հավաքությունների ժամանակ, երբ 20-22 տարեկան աղջիկներ արդեն հասել են դաշտանադադարին: Դա ապականության, հիբրիդացման հետևանք է: Ամեն ինչ ապականված է, նույնիսկ մեր մարմինը: Ամեն ինչ խառնվել է իրար... ճիշտ հիբրիդացված բույսի պես: Բոլոր մանրեները կհարձակվեն նրա վրա: Բայց իսկական բույսի վրա դրանք չեն հաստատվում:

⁹⁵ Նույնը կատարվում է եկեղեցում: Մենք նրան հիբրիդացրել ենք: Ահա թե ինչ անախորժություն բերեց մեր եղբոր ծեր ձին, երբ, ինչպես իմացանք, այն տղային տապալեց գետնին: Դա խառնածին ձի էր: Դա ջորու պես է: Ջորին նույնիսկ չգիտի, թե ովքեր են իր հայրն ու մայրը: Նա ոչինչ չգիտի: Նա կիսով չափ ավանակ է, կիսով չափ ձի: Նա ողջ կյանքը կսպասի ձեզ աքացի տալու համար: Դա ճիշտ է: Ինչքան էլ նրան կանչեք՝ «Արի այստեղ, արի այստեղ», նա ականջները կկախի կկսկսի՝ ի-ա, ի-ա: Նա այն մարդկանց նման է, որոնք ասում են. «Հրաշքների ժամանակներն անցել են. ի-ա, ի-ա»: Նրանք խառնածին

Բայց լավ հիշեք սա. բոլոր եկեղեցիները կախարդված են էկումենիկ խորհրդի կողմից: Նրանք փորձում են մեզ ասել, որ մենք բոլորս նույն խմբից ենք: Մենք նույն խմբից չենք: Դուրս եկեք այդտեղից: Հեռու մնացեք դրանից: Մենք պետք է դրանից հնարավորին չափ հեռու լինենք: Բաղաանը կարծում էր, որ իրենց զավակները կարող էին իրար հետ ամուսնանալ, որովհետև նրանք հավատում էին նույն Աստծուն: «Ինչպե՞ս կարող են երկուսը միասին քայլել, եթե միաբան չլինենք»: Ինչպե՞ս կարող եք Աստծո հետ քայլել, եթե համաձայն չեք Նրա Խոսքի հետ: Ինչպե՞ս կարող եք ընդունել հավատամքներն ու նման բաները, եթե ձեզ այստեղ պատվիրված է չանել այդ: Դուք չեք կարող թթխմոր պարունակող բանը խառնել անթթխմորի հետ: Յուրը և ջուրը չեն խառնվում: Խավարն ու լույսը չեն խառնվում իրար: Լույսն անքան հզոր է, որ վռնդում է խավարը, և երկուսը չենք կարող խառնել իրար: Դուք չեք կարող Հարսին խառնել հարանվանությունների հետ: Դուք չեք կարող Հարսին խառնել հավատամքների հետ: Դուք չեք կարող խառնել Ավետարանը և աշխարհը. դրանք չեն խառնվում իրար:

⁵¹ «Անհավատների հետ այլախառն լծակից մի եղեք, որովհետև արդարությունն անօրինության հետ ի՞նչ մասնակցություն ունի, և լույսը խավարի հետ ի՞նչ հաղորդություն ունի: Քրիստոսը Բեղիարի հետ ի՞նչ միաբանություն ունի, կամ հավատացյալը անհավատի հետ ի՞նչ բաժին ունի: Կամ Աստծո տաճարը կուռքերի հետ ի՞նչ համաձայնություն ունի»: «Որովհետև դուք կենդանի Աստծո տաճարն եք, ինչպես որ Աստված ասաց. «Նրանց մեջ կբնակվեն ու նրանց մեջ կշրջեն, նրանց Աստվածը կլինեն ու նրանք՝ Իմ ժողովուրդը»:

⁵² «Դրա համար նրանց միջից դուրս գնացեք ու բաժանվեցեք,--- ասում է Տերը,--- և պիղծ բաների մի՛ դիպչեք: Եվ ես ձեզ կընդունեմ ու ձեզ Հայր կլինեմ, և դուք Իմ ժողովներ ու դուստրեր կլինեք»,--- ասում է Ամենակալ Տերը» (2 Կորնթ. 6:14-18):

⁵³ Դա չի կարող կատարվել, մինչև որ այդ բաները հայտնվեն, և այս ժամանակի համար տրված Աստծո Խոսքը հաստատվի որպես ճշմարտություն: Ուրեմն հետևեք այդ Խոսքին քայլ առ քայլ: Հոգեգալստականներ, հիշեք, որ դրա համար Լյութերը կորցրեց իր պատգամը: Ահա թե ինչպես Ուեսլեյը կորցրեց իր պատգամը: Եթե լյութերականները հետևեին Խոսքին, մեթոդական կլինեին: Եթե Ուեսլեյի եկեղեցիները հետևեին Խոսքին, նրանք հոգեգալստական կդառնային: Իսկ հիմա, եթե հոգեգալստականները հետևեին Խոսքին, Հարսը կդառնային: Բայց եթե նորից ուզում եք կառչել աշխարհից և վերադառնալ այնտեղ, ինչպես, որ անում եք, դուք կկորսվեք: Դուք կլինեք ցորենի մղեղը, չորացած ցողունը, որոնք գցվելու են կրակի մեջ: Մենք գիտենք, որ Նա Իր ցորենը ամբարելու է շտեմարանում, իսկ հարողը այրելու է անմար կրակով (Մատթ. 3:12): Չնայած դրան, տերևի մեջ կյանք կար, հետո նա մեկ ուրիշ բան է դառնում, և այդ կյանքը շարունակում է իր գործը, մինչև իր վերջնական ձևը:

⁵⁴ Այսպիսով եկեղեցին անցնում է սրբացման, արդարացման, Սուրբ

Հոգու մկրտության, պարգևների վերականգնման միջոցով, մինչև որ հասնում է Քրիստոսի պատկերին: Քրիստոսը Փեսան է, Եկեղեցին՝ Հարսը: Հարսը Փեսայի մի մասնիկն է: Նա պետք է Խոսք-Եկեղեցի լինի, ոչ թե հարանվանական: Դա կլինի Խոսք-Եկեղեցի, բացահայտված Խոսք, Աստծո հաստատված Խոսքի միջոցով:

⁵⁵ Ռեբեկան չսպասեց երկրորդ պատվերը ստանալու համար: Նրան հարցրին. «Ուզու՞մ ես գնալ Եղիազարի հետ»: Նա պատասխանեց. «Կգնամ»: Նա հաստատապես ներշնչված էր Աստծո կողմից: Նա գործեց Սուրբ Հոգու ներգործության տակ, որն իջավ նրա վրա, որպեսզի նրան ցույց տա, թե որն է բացարձակ և հաստատված ճշմարտությունը, և նա հավատաց այդ ճշմարտությանը:

⁵⁶ Բաղաամը չէր կարող տեսնել տարբերությունը: Շատերը չեն կարողանում: Փարավորը չէր կարողանում տեսնել ճշմարտությունը, թեև այդ ճշմարտությունը հաստատվեց նրա առաջ: Դաթամը նույնպես չէր կարող տեսնել: Նա մոտեցավ Մովսեսին և ասաց. «Դու կարծում ես, որ միայն դու ես, որ կաս: Մինչդեռ ողջ եկեղեցին սուրբ է: Դու փորձում ես ցույց տալ, թե միակ գլաքարն ես ծովափին (այսօր մենք այդպես կասեինք)»: Դաթամը ավելի խելացի պետք է լիներ: Մովսեսը գիտեր, թե ինչու էր Աստված նրան ուղարկել այնտեղ: Երբ Մովսեսը լսեց սա՝ երեսնիվայր ընկավ խորանի մուտքի մոտ: Աստված նրան ասաց. «Ձատվիր այդ մարդկանցից», և ոչնչացրեց նրանց: Հիշեք նաև, որ Իսրայելի մեղքը, երբ նրանք լսեցին Բաղաամին, այն էր, որ ասում էին, թե բոլորն էլ մեկ են. այդ մեղքը նրանց երբեք չներկեց:

⁵⁷ Թույլ տվեք ձեզ մի ցնցող թիվ ասել: Եգիպտոսից դուրս եկած երկու միլիոն հրեաներից միայն երկուսը կարողացան մտնել խոստացված երկիրը: Մինչդեռ նրանք բոլորը ուտում էին միևնույն կերակուրը, բոլորը պարում էին Հոգով, նրանց մոտ ամեն ինչ ընդհանուր էր, բայց երբ եկավ գատվելու պահը, Խոսքը ընտրություն կատարեց: Այսօր էլ նույնն է. Խոսքը ընտրում է: Դուք ասում եք. «Տեսեք, թե ինչքան նման ենք իրար»: Մատթ.24:24 համարում Աստվածաշունչն ասում է, որ վերջին օրերում երկու հոգիներն իրար այնքան նման կլինեն, որ նույնիսկ ընտրյալները կմոլորվեն, եթե հնարավոր լիներ: Հատիկի կեղևը նույն տեսքն ունի, ինչ որ հատիկը, բայց դա հատիկ չէ: Նմանությունն այնքան կատարյալ է, որ ընտրյալներն էլ կարող էին մոլորվել: Դուք, որ հարանվանությունների անդամներ եք, որ հետևում եք հարանվանություններին, կշորանաք և կմեռնեք. բայց հատիկի աճը, որին դուք մասնակցել եք, շարունակվել է առանց ձեզ: Հարողը կրում է հատիկը, բայց հատիկ չէ: Հիշեք, հատիկը շարունակում է ձևավորվել: Հարության ժամանակ ցորենի ողջ կենսունակությունը նորից կբարձրանա հատիկի մեջ:

⁵⁸ Մի պահ կանգ առնեք այստեղ: Հուսով եմ, դա ձեզ չի ցնցի, բայց թույլ տվեք ձեզ մի բան ասել: Եթե այդ հաշվարկը ճիշտ լիներ, մոտավորապես կհամապատասխաներ այն բանին, ինչ կատարվում է անասունների զուգավորման ժամանակ. այսինքն, արուի

ձեռքին է, և նա իր կալը կտրի»: Հովհաննես Մկրտիչը կարծում էր, որ հազարամյան պետք է այդ պահին սկսվի: Այն ժամանակ նա կարծում էր, որ հացահատիկը պատրաստ էր, մինչդեռ այն դեռ պետք է մեռներ և հարություն առներ, որպեսզի ձևավորվեր իսկական Հարսը: Նաևնա ասաց. *«Ցորենն իր ամբարի մեջ կհավաքի, իսկ հարդն անշեջ հրով կայրի»* (Ղուկ.3:17): Ուշադիր դիտեք այդ ժամանակաշրջանում Քրիստոսի առջևից գնացողին: Լսեք, թե ինչ էր նա կանխատեսում: Հատիկը... հուսով եմ՝ չեք քնում: Հատիկն այստեղ է. այն կհավաքվի ամբարում: Դա Հարսն է: Իսկ ի՞նչ ասացող արմանի մասին: Այն պետք է այրվի անշեջ կրակով: Հատիկ եղեք և ոչ թե հարդ: Մտեք Քրիստոսի լույսի մեջ, բացահայտված և հաստատված Խոսքի մեջ, որովհետև հունձի ժամանակն է: Կոմբայնը մոտենում է: Արագ մտեք հատիկի մեջ, որովհետև հարդը թողնվելու է:

⁸⁷ Վերջացնեմ Մատթ.11:4,5 համարների մեջքերումը. մի՞թե Հիսուսը Հովհաննես Մկրտչի ուղարկածներին պատասխանեց. «Ապասեք մի րոպե: Ես Հովհաննեսին մի գիրք եմ տվել, որ բանտում իմանա, թե ինչպես պետք է իրեն պահի որպես հավատացյալ»: Ո՛չ, Նա ասաց. *«Գնացեք, Հովհաննեսին պատմեցեք, ինչ որ լսում եք ու տեսնում: Կույրերը տեսնում են, կաղերը քայլում են, բորոտները մաքրվում են, խուլները լսում են, մեռելները հարություն են առնում, և աղքատներին Ավետարան է քարոզվում»*: Հենց այդ մասին էր մարգարեացել մարգարեն: *«Եվ երանելի է նա, ով ինձանով չի գայթակղվում»* (Մատթ.11:6):

⁸⁸ Երբ Հովհաննեսի աշակերտները հեռացան սարի հետևում, Հիսուսը դիմեց բազմությանը և ասաց. «Ի՞նչ փնտրելու ելաք անապատում, երբ գնացիք Հովհաննեսին տեսնելու: Արդյո՞ք գնացիք տեսնելու մի մարդու, որ թանկարժեք հագուստներ է հագել, օսլայած օձիքով: Այդպիսիները թագավորական պալատներում են: Դրանք նրանք են, որոնք համբուրում են մանկիկներին և թաղում են մեռելներին, բայց երկսայրի սուրը բռնել չգիտեն: Ի՞նչ տեսնելու ելաք: Քանուց շարժված եղե՞ք: Մի՞թե նա նրանցից է, որոնց կարելի է ասել. «Արի, Հովհաննես, ես քեզ ավելի շատ փող կտամ, եթե միանաս մեզ»: «Դե լավ, Տերը օրհնյալ լինի. ես այլևս չեմ ուզում մեթոդական լինել, այլ հոգեգալստական: Ես կլինեմ այս, կլինեմ այն, եթե ավելի շատ փող կարելի է վաստակել»:

⁸⁹ Հիսուսը շարունակեց. «Բայց ի՞նչ տեսնելու համար դուրս ելաք, մի մարգարե՞. այո՞, ասում եմ ձեզ, մարգարեից էլ ավելին: Որովհետև սա նա է, որի համար գրված է. «Ահա ես իմ հրեշտակին ուղարկում եմ քո առջևից, որ քո առաջ Քո ճանապարհը պատրաստի»: Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ. կանանցից ծնվածների մեջ Հովհաննես Մկրտչից մեծը չի եղել» (Մատթ.11:9-11):

⁹⁰ Հովհաննեսը այդքան էլ հարգալից չվերաբերվեց Հիսուսին, երբ ուղարկեց Իր աշակերտներին՝ հարցնելու համար, թե իրոք Ինքն է Մեսիան: Այն բանից հետո, երբ Նրան ներկայացրել էր, տեսել էր նշանը Նրա վրա և ասել էր. «Նա է Մեսիան», հիմա գալիս է և

հոգեգալստականներ: Դուք ուզում եք մյուս մարդկանց նման լինել: Դուք նրանց նման չեք: Հեռացեք նրանցից: Դուք ուզում եք մեծ եկեղեցիներ, մեծ և գեղեցիկ բաներ... ո'հ, եղբայրներ, մի՛ արեք այդ: Մենք քարոզում ենք, որ Տիրոջ գալուստը մոտ է: Ուրեմն գնանք այդ մասին տեղեկացնելու հեթանոսներին: Մի բան անենք դրա համար: Բայց, տեսեք, Սամվելն ասաց.

---- Ես երբևէ փող խնդրե՞լ եմ ապրելու համար

---- Ո՛չ, Սամվել, դու երբեք այդ չես արել:

---- Տիրոջ անունով ասե՞լ եմ մի բան, որը չի կատարվել:

⁸⁴ ---- Ո'հ, դա ճիշտ է, Սամվել, մենք հավատում ենք, որ դու Աստծո կողմից ուղարկված մարգարե ես: Այո՛, քո բոլոր ասածները իրականացել են, բայց մենք այնուամենայնիվ թագավոր ենք ուզում (1 Թագ.8:5): Դուք գիտեք, թե ինչ կատարվեց: Ո'հ, եղբայրներ, Սուրբ Գիրքը միշտ կրկնվում է, որովհետև այդպիսին է Աստծո գործելակերպը:

⁸⁵ Հիմա, այսքան ժամանակ անցավ, ես այդպես էլ չհասա իմ թեմային: Դա իմ սրտի մեջ է: Ես սիրում եմ ձեզ: Մի՛ կորսվեք աշխարհի հետ: Եթե աշխարհից լինեք, աշխարհի հետ կկորսվեք: Եթե Աստծուց եք, Նրա հետ կգնաք հարության ժամանակ: Ուրեմն, այս երեկո փոխեք ձեր բնությունը: Փախեք աշխարհասիրությունից, բոլոր հավատամքներից և նման բաներից, նայեք ուղիղ Գողգոթային, այն Զոհին, որը ձեզ համար է: Այնտեղ հանդիպեք Նրան, որովհետև դա միակ վայրն է, որտեղ Նա ձեզ կհանդիպի: Մեթոդականները կարող են ասել. «Նա ձեզ կհանդիպի մեր եկեղեցում», մկրտականները՝ «Նա ձեզ կհանդիպի մեր եկեղեցում», երիցականները՝ «Նա ձեզ կհանդիպի մեր եկեղեցում», հոգեգալստականները նույնպես՝ «Նա ձեզ կհանդիպի մեր եկեղեցում»: Բայց ՆԱ ասում է. «Ես ձեզ կհանդիպեմ մի վայրում, այն վայրում, ուր ես դրել եմ Իմ անունը», այսինքն՝ Հիսուս Քրիստոսի մեջ: Այնտեղ է Աստված դրել Իր անունը: Դա միակ վայրն է, որտեղ Նա ձեզ կհանդիպի: Քրիստոսը Խոսքն է, որը նույնն է երեկ, այսօր և հավիտյան: Քրիստոսի բնությունը տարածվել է ոտքերից մինչև իրանը: Իսկ հիմա հասնում է գլխին՝ պատրաստվելով մեկնելուն, բացահայտվելով կատարյալ չափով: Հարսն այնպիսին է, ինչպիսին Փեսան է:

⁸⁶ Այժմ վերադառնանք մեր թեմային մոտ տասը րոպեի չափով, հետո կվերջացնենք: Աստված ուղարկել է Իր մարգարեին, ինչպես խոստացված էր Խոսքի մեջ: Մաղաք.3-րդ գլխում ասվում է, որ Նա ուղարկելու է մի պատգամաբեր Նրա գալուստը պատրաստելու համար: Այժմ եթե ապացույց եք ուզում, Մատթ.11:10 համարը հաստատում է այդ: Երբ Հովհաննես Սկրտիչի աշակերտները եկան տեսնելու Հիսուսին, հարցրին նրան. «Դու՞ ես նա, որ գալու էր, թե՞ ուրիշի սպասենք»: Հովհաննես Սկրտիչը բանտում էր, նա պատրաստվում էր մեռնել և արծվի նրաաչքը սկսել էր խամրել: Տեսեք, Հովհաննեսը ասել էր Հիսուսի մասին. «Հոսելին իր

սերմնահոսության ժամանակ արտագատվում է մեկ միլիոն սերմնաբջիջ, բայց նրանցից միայն մեկն է բեղմնավորելու ձվաբջիջը: Մնացած բոլորը մեռնելու են: Նրանցից միայն մեկն է սահմանված կյանքի համար, իսկ մյուսները՝ ոչ: Մինչդեռ բոլորն էլ նույնն էին: Միլիոնիցմիայն մեկը:

⁵⁹ Հնարավոր է, որ նույնը լինի այս երեկո: Աշխարհում 500 000 000 մարդիկ կան, որոնք իրենց քրիստոնյա են համարում: Դրա հիման վրա, եթե հափշտակությունը լիներ այս երեկո, միայն 500 հոգի կհափշտակվեին: Ամեն օր այդքան թվով մարդիկ են անհետանում, և նրանց չեն գտնում: Հարսի հափշտակության օրը նրանց պարզապես կզարմանան այդ հինգ հարյուր հոգու անհետացման համար: Եկեղեցիները կշարունակեն քարոզել սովորականի պես, ասելով, որ ստացել են այս կամ այն բանը: Պատկերացրեք, թե ինչքան մարդիկ խաբված կլինեն: Ես չեմ ասում, որ հենց այդպես էլ կլինի: Ես ոչինչ չգիտեմ: Ես լիազորված չեմ այդ իմանալու: Միայն Աստված է դատավորը, բայց տեսեք, որ դա հեշտությամբ կարող էր կատարվել:

⁶⁰ Ինչու՞ Կորիսը չկարողացավ հասկանալ այդ: Ինչու՞ Դաթանը բոլորովին չհասկացավ այդ: Ինչու՞ Աբաբը բոլորովին չհասկացավ այդ: Երբ Հովսափատը իջավ նրան տեսնելու, Աբաբը նրան ասաց. «Դու գիտես, որ Հեսուն բաժանել է այս երկիրը, որը Աստված տվել է մեզ, բայց Ասորեստանը վերցրել է տարածքի այս մասը, որը մեզ է պատկանում: Մեր երեխաները քաղցած են, մինչդեռ ասորիները՝ մեր թշնամիները իրենց երեխաներին կերակրում են ցորենով, որը պետք է մեզ պատկաներ»: Նա իրավացի էր: Դա սուրբգրային է: Աբաբը նրան ասաց. «Կօզմե՛ս ինձ գնալ այնտեղ և հետ վերցնել այն»: Երբեմն լավ մարդը չարի ազդեցության տակ կարող է զիջել: Ուրեմն, ուշադիր եղեք: Հովսափատը, որը շատ կրոնասեր մարդ էր, ասաց. «Դե՛ լավ, մենք միասին կգնանք: Մենք նույն ժողովուրդն ենք»: Բայց նրանք նույն ժողովուրդը չէին: «Ամշուշտ, մենք կգնանք: Բայց նախ Տիրոջից խորհուրդ հարցնենք: Այստեղ Տիրոջ մարգարե չկա՞»,----հարցրեց Հովսափատը: Աբաբը պատասխանեց. «Մի ամբողջ ճեմարան. ես 400 մարգարե ունեմ և նրանք լավագույններն են»: Նրանք բոլորը դիպլոմ ունեին, և այն ամենը, ինչ կապված է դրա հետ: Հիշեք, դրանք երբայեցիներ էին, որոնք գալիս էին մարգարեների դպրոցից: Լսենք նրանք խոսքերը:

⁶¹ Ղեկավարը՝ Սեդեկիան, նրանց եպիսկոպոսն էր: Նա ներկայացավ թագավորների առաջ և լիովին ներշնչված էր: Նա երկու երկաթե մեծ եղջյուրներ էր պատրաստել և ասաց. «Այսպես է ասում Տերը. կվերցնենք այս եղջյուրները և ասորիներին կվճռեք այս երկրից»: Բոլորմյուս մարգարեներն ասացին, որ դա ճշմարտությունն է: Նրանցից յուրաքանչյուրը, ողջ ճեմարանը համաձայնություն տվեց դրան: Աբաբն ասաց. «Տեսնո՞ւ ես»: Հովսափատը, որը հոգևորապես լիովին չէր չորացել, ասաց. «Այստեղ ուրիշ մարգարե չկա՞»: Ինչու՞ էր նա ուզում ուրիշների հետ էլ խորհրդակցել, երբ էկումենիկ խորհուրդը հավանություն էր տվել: Բոլորը համաձայն էին, որ այդպես պետք է վարվեն: Հովսափատը պնդում էր. «Բայց ինչ-որ տեղ

ուրիշ մարգարե չկա՞: Այն տարօրինակ մարդը, գիտե՞ք, չէ՞»: «Այո, --- ասաց Աբաբը, --- Հեմլայի որդի Միքիան: Բայց ես նրան ատում եմ: Ես նրան ատում եմ, որովհետև նա քննադատում է իմ ժողովրդին, անհիծում է, իմ մասին ամեն տեսակ վատ բաներ է ասում: Ես ատում եմ այդ մարդուն»: Հովսափատն ասաց. «Ո՛հ, թող թագավորն այդպես չխոսի: Կանչենք նրան»:

⁶² Այդ ժամանակ եպիսկոպոսներից կամ երեցներից մի քանիսը գնացին Միքիային բերելու, և նրան ասացին. «Լսի՛ր, եթե ուզում ես մտնել մեր կազմակերպության մեջ, դու պետք է նույն բանն ասես, ինչ որ մենք, և մենք քեզ նորից կընդունենք»: Բայց Աստված մի մարդ ուներ, որի վրա մարդիկ իշխանություն չունեին, և Աստծո ձեռքը նրա վրա էր: Նա արտացոլում էր Աստծո ճշմարտության լույսը: Նա նրանց ասաց. «Լավ, ես կգամ ձեզ հետ, բայց կասեմ միայն այն, ինչ Աստված կդնի իմ բերանում»: Ահա մի իսկական Աստծո մարդ: Միքիան նրանց ասաց. «Մի գիշեր ինձ մենակ թողեք»: Այդ գիշեր Տերը խոսեց մարգարեի հետ:

⁶³ Հաջորդ առավոտյան նրան հարցրին. «Ի՞նչ կասես, Միքիա»: Նա պատասխանեց. «Բարձրացե՛ք, բայց ես Իսրայելին տեսա ցրված, ինչպես սարերի վրա հովիվ չունեցող ոչխարներ»: Այդ ժամանակ ավագ եպիսկոպոսը մոտեցավ և հարվածեց Միքիայի դեմքին և ասաց. «Ինչպե՞ս Տիրոջ Հոգին ինձանից հեռացավ, որովհետև ես գիտեմ, որ ունեի Հոգին: Ես պարել եմ Հոգով, արել եմ այս բոլոր բաները: Հոգին ինձ վրա էր: Ու՞ր է նա գնացել»: Այդ ժամանակ Միքիան, որ Աստծո ճշմարիտ մարգարե էր, քննեց իր տեսիլքը և հոսքով: Եթե տեսիլքը չհամապատասխաներ Խոսքին, ուրեմն կեղծ էր: Այդ ժամի Խոսքը. հասկանալի էր: Սուրբգրային տեսանկյունից տարածքը իրենց էր պատկանում: Դա նրանցն էր: Սուրբգրային տեսանկյունից թվում էր ամեն բան կարգին է, բացառությամբ մեկ բանի:

⁶⁴ Հիշե՛ք, որ միայն ՄԵԿ բառի պատճառով ընկանք բոլոր այս դժբախտությունների մեջ. Աստծո մեկ խոսքի հանդեպ Եվայի անհավատության պատճառով: Մեկ բառ բերեց այս բոլոր նեղությունները: Հիսուսը գալիս է և Աստվածաշնչի մեջտեղում ասում Մատթ. 4:4 համարում. «Մարդ ոչ միայն հացով է ապրում, այլ այն ամեն խոսքով, որ Աստծո բերանից է դուրս գալիս»: Իսկ Աստվածաշնչի վերջում Նա ասում է Հայտն. 22:18,19 համարներում. «Եթե մեկը սրանց վրա բան ավելացնի, Աստված նրա վրա կավելացնի այն պատուհասները, որ գրված են այս գրքում: Եվ եթե մեկն այս գրքի մարգարեության խոսքերից բան պակասեցնի, Աստված նրա բաժինը կպակասեցնի կյանքի գրքից, սուրբ քաղաքից և այս գրքում գրվածներից»: Դուք չեք կարող ընդունել Ավետարանի միայն մեկ մասը: Մեթոդականները, մկրտականները, երիցականները, կաթոլիկները, Եհովայի վկաները և բոլոր մյուս հարանվանությունները ունեն Ավետարանի միայն մեկ մասը, բայց կարևորը ողջ Խոսքն է, այս ժամի համար տրված Խոսքը: Նրանք երբեք չեն կարողանա ունենալ ամբողջությունը, մինչև որ Աստված

աշակերտները հասկանալի են, երբ Հիսուսն ասում էր. «Ես և Հայրը մի ենք»: Նրանք դա չէին կարող բացատրել: Իսկ երբ Հիսուսն ասաց. «Եթե Մարդու Որդու մարմինը չուտեք ու արյունը չխմեք, ձեր անձերի մեջ կյանք չեք ունենա» (Հովհ. 6:53): Կարո՞ղ էին նրանք բացատրել այդ: Ոչ: Բայց հավատացին, որովհետև տեսել էին, որ Աստված մարմին էր դարձել և հաստատվել էր:

⁷⁹ Հիսուսն ասաց. «Եթե իմ Հոր գործերը չեն կատարում, ինձ մի՛ հավատացե՛ք: Իսկ եթե կատարում եմ, թեկուզ ինձ չհավատաք էլ, գոնե գործերին հավատացե՛ք, որպեսզի ճանաչեք ու հավատաք, որ Հայրն իմ մեջ է, ու ես՝ Նրա մեջ» (Հովհ. 10:37,38):

⁸⁰ Հիսուսն ասաց. «Իմ ոչխարները ճանաչում են իմ ձայնը: Նրանք ճանաչում են իմ Խոսքը: Նրանք ճանաչում են այդ Խոսքը, երբ այն հաստատվում է իր ժամանակաշրջանում»: Կայիափան նույնպես գիտեր Խոսքը, բայց ոչ այն Խոսքը, որը տրված էր իր ժամանակաշրջանի համար: Նա ուներ այն Խոսքը, որը փարիսեցիներն էին նրան տվել, բայց ոչ այդ ժամի համար տրված Խոսքը: «Նրանք ճանաչում են իմ ձայնը, իմ նշանները և հրաշքները»: Ո՛հ, վերադառնա՛նք մեր թեմային, այլապես բաց կթողնենք սուրբգրային այս հատվածներից մի մաս:

⁸¹ Ամեն դեպքում պետք է մի քանի բաներից վերջացնեն, որովհետև շուտով ժամը տասը կլինի: Ո՛հ, ես սիրում եմ Նրան:

⁸² Դուք, որ անցաք այս միջանցքով ձեր ընծաները դնելու համար, որ հազցնեք և կերակրեք իմ երեխաներին, դուք, որ ձեր այնքան դժվարությամբ վաստակած գումարը դրեցիք ընծաների պնակի մեջ, գիտե՞ք, թե ինչպես է այն օգտագործվելու: Դա ինձ հնարավորություն կտա գնալ ծովից այն կողմ, այն հեթանոսների մոտ, որոնք երբեք Աստծո մասին չեն լսել: Այդպես է օգտագործվում ամեն լուծանք: Աստված իմ Դատավորն է: Այստեղ նստած է իմեկեղեցու գանձապահը: Ամեն շաբաթ ես հարյուր դոլար եմ ստանում: Իսկ ընծաների մնացած մասը նախատեսված է արտասահմանում տեղի ունեցող հավաքությունների ծախսերի հոգալու համար: Այստեղի հարանվանությունները ինձ չընդունեցին: Նրանք մերժեցին ինձ: Նրանք ասում են. «Նա «Միայն Հիսուս» (Jesus only) վարդապետությունից է կամ դրա նման մի բան»: Նրանք ինձ հերետիկոս և ֆանատիկ են համարում, և ուրիշ բաներ, նույնիսկ Բեեղզեբուլ: Եթե տանտիրոջը Բեեղզեբուլ անվանեցին, որքան ավելի այդպես կկոչեն Նրա աշակերտներին: Դա ինձ համար միևնույն է: Մի՛ թե կարծում եք, որ կարող էի կանգնել այս բեմում և կեղծավորի նման սխալ բաներ ասել: Մի՛ թե չեի համաձայնի այն բաների հետ, որոնք Աստծուց են գալիս: Եթե ձեզ սիրում եմ և գիտեմ ճշմարտությունը, մի՛ թե չպետք է ձեզ ասեմ: Երբեք լսե՞լ եք, որ Տիրոջ անունով ձեզ մի բան ասեմ և չկատարվի: Ոչ, պարոն: Հազարավոր բաներ են ասվել և բոլորն էլ կատարվել են:

⁸³ Հիշե՛ք, թե ինչպես Սամվելի ժամանակ Իսրայելը ձգտում էր նմանվել մյուս ազգերին: Ահա թե ուր եք հասել դուք,

մնում էր, պետք էր այրել, որովհետև հաջորդ օրը խորհրդանշում է եկեղեցու մեկ ուրիշ շրջան: Ելից 12. դա ճիշտ է: Ձոհաբերության խորհրդապատկերն է:

⁷⁶ Աստված ասաց. «Ես մի տեղ կպատրաստեմ: Դուք ինձ չպետք է երկրպագեք ամեն դռան մոտ, որ ձեզ տալիս եմ: Բայց կա Մեհ դուռ, և այդ դռան վրա ես կգրեմ իմ անունը» (կարդալ 2 Օրին.12): Այնտեղ, ուր Տերը դնում է Իր անունը, այդ վայրում է ընդունում զոհաբերությունը: Մենք ամեն տեսակ դռներ ենք պատրաստել, բայց Աստված պատրաստել է մի Դուռ, որի մասին ասվում է Զովհ.10:7 համարում: Հիսուսն ասել է. «Ես եմ այդ Դուռը»: Աստված Իր անունը դրել է Հիսուսի մեջ: Հավատու՞մ եք: Նա Աստծո Որդին է: Ամեն զավակ գալիս է Իր հոր անունով: Նա ասաց. *«Ես Իմ Հոր անունով եկա, և Ինձ չեք ընդունում»* (Զովհ.5:43): Ես գալիս եմ իմ հոր անունով, դուք գալիս եք ձեր հոր անունով: Հիսուսը եկավ Իր Հոր անունով: Հետևաբար Նրա Հոր անունը Հիսուս էր: Դա լիովին ճշմարիտ է: Նա եկավ Իր Հոր անունով: «...և Ինձ չեք ընդունում: Մեկ ուրիշը կգա, և նրան կընդունեք»: Նա կընդունի ձեր հարանվանությունները, կբայլի ձեզ հետ: Պարզապես շարունակեք: Աստվածաշունչն ասում է, որ նրանք առաջ են եկել, որ կատարվի այս սուրբգրային հատվածը. «... *նրանք կույր են, մերկ և նույնիսկ չգիտեն այդքան*»: Եկեղեցի, կրոն... նրանք շատ կրոնասեր են, ճիշտ այնպես, ինչպես Կայենը: Նա Աստծուն զոհ մատուցեց, արեց այն ամենը, ինչ Աբելն էր անում, բայց Աբելը հայտնություն ստացավ այն մասին, թե ինչ է զոհը: Դա երկրի պտուղը չէր, ոչ էլ որևէ բան, որը կարելի է ձեռքբերով պատրաստել: Հավատացյալը կարող է տեսնել Մարմին դարձած Խոսքը, բայց մյուսները ոչ: Բոլոր այդ խորայնացիները, որոնք տեսել էին, թե ինչպես էր գործում Մովսեսը, ասում էին. «Մենք կիտևենք Բաղամին, որովհետև կարծում ենք, որ դոկտոր Բաղամինը ճշմարտության մեջ է: Նա ավելի խելացի է, ավելի շատ կրթություն ունի և այլն: Ուրեմն, նրան ենք լսելու»: Աստված երբեք չներեց նրանց: Նա նրանց անմիջապես ոչնչացրեց անապատում: Հիսուսն ասել էր. «Նրանք երբեք չեն գա: Նրանցից ոչ ոք չի փրկվի»: Հրեաները նրան ասացին. *«Մեր հայրերը անապատում քառասուն տարի անանան կերան»*: Հիսուսը պատասխանեց. *«Եվ բոլորը մեռան. հավիտենապես հեռացան Աստծուց»*: Հիսուսը պատասխանեց. *«Եվ բոլորը մեռան՝ հավիտենապես հեռացան Աստծուց»*: Անշուշտ, որովհետև մոլորությանն էին ակամջ դրել:

⁷⁷ Թեև Մովսեսը հաստատվել էր Աստծո կողմից որպես առաջնորդ, որպեսզի նրանց ցույց տա խոստացյալ երկրի ճանապարհը, թեև ամեն ինչ լավ էր անցել մինչ այդ, նրանք չցանկացան շարունակել նրա հետ:

⁷⁸ Հավատացյալները կարող են տեսնել Աստծո հաստատումը, բայց ոչ անհավատները: Տեսեք, թե ինչքան կրոնասեր էր Կայիափան: Բայց Հիսուսը կտրուկ ասաց նրանց. *«Դուք ձեր սատանա հորից եք և ուզում եք ձեր հոր ցանկությունները կատարել»* (Զովհ.8:44): Բայց այնտեղ մի քանի հավատացյալներ կային: Կարծում եք՝ այդ

օժի մի մարգարե, որը կկարողանա հայտնվել նրանց առաջ և ասել ճշմարտությունը՝ այն ապացուցելով և հաստատելով: Նույնիսկ այդ ժամանակ ճշմարտությունը աննկատ կմնա նրանց համար, և նրանք երբեք չեն իմանա այդ, ինչպես որ միշտ եղել է: Իսկ դուք, կաթոլիկներ, որ այրել եք ժամնա դ'Արկին որպես կախարդուհու: Երկու հարյուր տարի հետո հանեցիք դրա համար պատասխանատու քահանաների ոսկորները և նետեցիք գետը: Դուք չճանաչեցիք նաև սուրբ Պատրիկին և մյուսներին: Ճշմարտությունը այդ ժամանակ աննկատ մնաց ձեզ համար: Աստված նորից այդպես կվարվի, և դուք չեք իմանա, որ դա կատարվել է: Նա կգա աննկատ և կտանի Իր Հարսին, ժողովրդի միջից անաղմուկ կփախցնի նրան:

⁶⁵ Մենք տեսնում ենք, որ այդ խոնարհ Միքիան գիտեր, թե Աստված ինչ է ասել իրենից առաջ եղած մի ճշմարիտ մարգարեի միջոցով: 3 Թագ.21:19 համարում եղիան ասում է Աբաբին. *«Այսպես է ասում Տերը. այն տեղը, ուր շները լակեցին Նաբոլթի արյունը, շները քո արյունն էլ պիտի լակեն»*: Հենց այդպես էլ կատարվեց: Դա կատարվեց ըստ 3 Թագ.22:37,38 համարների: Որովհետև Աստված ասել էր այդ: Ինչպե՞ս մարգարեն կարող է լավ բան մարգարեանալ մի բանի վերաբերյալ, որն արդեն անեծքի առարկա է եղել: Ինչպե՞ս կարող են լավ բան ասել Լավոդիկեի եկեղեցու ժամանակաշրջանի վերաբերյալ, երբ Աստված արդեն խոսել է դրա դեմ: Դուք մերկ և թշվառ եք, թեև ասում եք. «Ես հարուստ եմ, ես մեծ եկեղեցիներ ունեմ, ինչպես մեթոդականները, մկրտականները, երիցականները: Ես այս ունեմ, այն ունեմ: Ես լավագույնն ունեմ սրանից, նրանից»: Դա ճիշտ է, բայց դուք չեք հասկանում, որ մերկ, կույր և թշվառ եք այն ճշմարիտ բաների հանդեպ, որ Աստված ցույց է տալիս ճշմարիտ Հոգով: Հավատանք, քանի դեռ շատ ուշ չէ:

⁶⁶ Միքիան ասաց. «Ես տեսա Տիրոջը նստած Իր աթոռի վրա և երկնքի բոլոր զորքերը կանգնած Նրա առաջին, Նրա աջ և Նրա ձախ կողմին: Եվ Տերն ասաց. «Ո՞վ կխաբի Աբաբին, որ վեր գնա Ռամոլթ-գաղաադի վրա և կորչի. և մեկը այսպես ու մյուսն այնպես էր ասում: Եվ մի ոգի դուրս եկավ և կանգնեց Տիրոջ առաջին և ասաց. «Ես նրան կխաբեմ»: Եվ Տերը նրան ասաց. «Ինչո՞վ»: Նա էլ ասաց. «Ես դուրս կգնամ և նրա բոլոր մարգարեների բերանում սուտ ոգի կլինեմ»: Եվ Տերն ասաց. «Դու կխաբես և կարող ես էլ. գնա և այդպես արա»: Եվ արդ Տերը սուտ ոգի է դրել այս բոլոր մարգարեների բերանում, բայց Տերը քեզ համար չարիք է խոսել» (3 Թագ.22:19-23): Հիշեք, այդ սուտ ոգին մտել էր սուտ մարգարեների մեջ: Նրանք պետք է իմանային, որ նրանց վրա իջած հոգին համաձայն չէր Աստծո Խոսքի հետ: Նրանք այնքան էին կլանվել թագավորի մարգարեները լինելու, ամեն ինչ իրենց տրամադրության տակ ունենալու ցանկությամբ, որ անցան Աստծո ճշմարիտ Խոսքի կողքով:

⁶⁷ Հենց այդ էլ անում է եկեղեցին այսօր: Նրանք հեռացել են այդ հնաոճ փորձառություններից: Դուք, հոգեգալստականներ, կանգնում էիք փողոցների անկյուններում և քարոզում էիք Ավետարանը: Դուք դուրս էիք եկել կազմակերպություններից և ասում էիք, որ ազատ

ժողովուրդ եք: Այսօր դուք նորից առաջվա կապանքների մեջ եք, ինչպես խոզն է վերադառնում ցեխի մեջ թավալվելու, ինչպես շունն է դառնում իր փսխածին (2 Պետր.2:22): Եթե առաջին անգամ դա նրան փսխել տվեց, նորից կտա: Դա ճիշտ է: Աստված ասաց, որ ձեզ կփսխի Իր բերանից: Նա ասաց, որ դուք գաղջ եք՝ ոչ սառը, ոչ տաք: Դուք մի քանի հավաքույթ եք անցկացնում, մի քիչ նվազում եք, մի քանի երգ եք երգում: Այն աստիճանի եք հասցրել, որ խայտառակությամբ եք դարձել քրիստոնեության համար:

⁶⁸ Վերջերս որդիս ինձ կանչեց մի հեռուստահաղորդում դիտելու համար: Դա հոգևոր երգի մրցույթ էր համարվում: Այդ «Ռիկիների» խումբը ցնցվում էր այնպես, կարծես ռոք-ն-ռոլի տակ էին հոգևոր երգեր երգում: Դա նշանակում է անպատվել Հիսուս Քրիստոսին: Եկեղեցում այլևս Տիրոջ վախը չկա: Կենդանի Աստծո եկեղեցին, ուր Հիսուս Քրիստոսը կարող է հայտնվել գործությամբ, կարծես դարձել է ռոք-ն-ռոլի ներկայացում և նորաձևության ցուցահանդես: Ինչ-որ տեղ ինչ-որ բան այնպես չէ: Նրանք մոլորվում են: Աստվածաշունչն ասում է, որ այդպես էր լինելու: Տեսեք, ուր եք հասել: Զգուշացեք: Արթնացեք, քանի դեռ շատ ուշ չէ:

⁶⁹ Հիշեք, որ Աստված ասաց. «Ու՞մ կարող ենք գտնել Աբաբին խաբելու համար, որպեսզի այս մարգարեի միջոցով ասված խոսքը կատարվի»; Տեսեք, եթե մարգարեն խոսք է ասում, երկինքն ու երկիրը կանցնեն, բայց այդ խոսքը չի անցնի: Այն պետք է կատարվի: Որպեսզի մարգարեի խոսքը իրականանա, պետք է իրադարձությունը կատարվի: Աբաբն ասաց. «Սրան դրեք բանտը և նրան կերակրեք նեղության հացով ու նեղության ջրով, մինչև իմ խաղաղությանը գալը»: Միքիան անսասան մնաց իմանալով, որ իր պատգամը ճշմարիտ էր, որովհետև դա էր «ԱՅՍՊԵՍԷ ԱՍՈՒՄ ՏԵՐԸ»՝ տեսիլքների և խոսքի միջոցով: Պետք էր, որ այդպես լիներ: Միքիան ասաց. «Եթե դու խաղաղությանը ետ դառար, եկար, ուրեմն Տերն ինձանով չի խոսել»: Դուք գիտեք, թե ինչ կատարվեց: Լսեք, եղբայրներ և հասկացեք:

⁷⁰ Կայիափան չէր կարող դա հասկանալ: Ինչու՞: Նա եպիսկոպոս էր, բոլոր եկեղեցիների համար պապ: Ուրեմն ինչու՞ այդ մարդը չէր կարող ճանաչել Հիսուսին, երբ նա կանգնած էր իր առջև: Կամ ինչու՞ չէր կարողանում հասկանալ 22-րդ սաղմոսի նշանակությունը, երբ այն երգում էր տաճարում. «Աստված իմ, Աստված իմ, ինչու՞ ինձ թողեցիր»: Հենց այդ սուրբգրային հատվածները խոսում էին Նրա մասին, այն Աստծո մասին, որին նրանք երկրպագում էին, և, այնուամենայնիվ, նրանք դատապարտեցին, սպանեցին Նրան, ֆանատիկ համարեցին Նրան:

⁷¹ Ձեզ կցնցի այն փաստը, եթե ասեմ, որ այս ամենը կրկնվում է: Աստվածաշունչն ասում է Հայտն.3:20 համարում, որ Քրիստոսը դրսում է, թակում է դուռը՝ փորձելով ներս մտնել, բայց ոչ ոք չի ուզում Նրան ներս թողնել: Հայտն.3:19 համարում գրված է. «Ում որ սիրում եմ, հանդիմանում եմ ու խրատում» (Հայտն.3:19): Այլ կերպ ասած՝ ես

կշտամբում, թափ եմ տալիս նրան, որովհետև սիրում եմ: Բացեք դուռը և թույլ տվեք ինձ մտնել: Ես չեմ ուզում մտնել եկեղեցու մեջ, այլ յուրաքանչյուր անհատի: Հիսուսը չէր կարող մտնել եկեղեցի: Նրանք Նրան դուրս հանեցին և կողպեցին դուռը: Եկեղեցու բոլոր շրջաններից Լավոդիկեի եկեղեցու շրջանը միակն է, որում Հիսուսը գտնվում է եկեղեցուց դուրս: Հիսուսը դրսում, Հիսուսը մերժված, լքված: Մյուս եկեղեցիներում Նա բացահայտվել է մասամբ՝ արդարացման հետ կապված և այլն, բայց այս շրջանում կատարվում է Հիսուս Քրիստոսի լիակատար հայտնությունը, որը նույնն է երեկ, այսօր և հավիտյան: Ո՛հ, ես կընդունեմ, որ շատ նմանակումներ են եղել, բայց քննեք առաջինը, բնօրինակը:

⁷² Մովսեսն իջավ Եգիպտոս Աստծո պատվիրաններով, որ ազատի Իսրայելին, և երբ գնաց, մի քանի հրաշքներ գործեց: Հայտնվեցին նմանակողները: Եթե նրանք առաջինը եկած լինեին, Մովսեսը կլիներ նմանակողը: Նա ուներ Տիրոջ խոսքը, և Տերը նրան հաստատեց: Գիտե՞ք, որ նույն բանը խոստացված է վերջին օրերի համար: «Այլ ինչպես որ Համեսն ու Համրեսը Մովսեսին հակառակ կանգնեցին, այդպես էլ սրանք են ճշմարտությանը հակառակ կանգնում» (2 Տիմ.3:8): Երբ մի կազմակերպություն հավանություն է տալիս մի մարդու կազմակերպության միջոցով, դա ապացուցում է, որ այդ մարդը Աստծուց չի եկել, որովհետև Աստված այդ հրաշքները և նշանները կատարում է մարդկանց ուշադրությունը գրավելու համար: Հետո գալիս է պատգամը, որը մերժվում է: Եթե այդպես չի, ուրեմն Աստծուց չի:

⁷³ Հուդան չկարողացավ հասկանալ այդ: Նա քայլեց Հիսուսի կողքով և բոլորովին չճանաչեց նրա պատգամը, բայց իսկական մախասահմանվածները, իսկական սերմը, կյանքի ճշմարիտ սաղմը, Աստծուց եկող հոգիները, որոնք Նրա հետ են եղել աշխարհի ստեղծումից առաջ, նրանք տեսան և հավատացին:

⁷⁴ Հիշեք, դուք, որ Աստծո Հոգին ունեթճերմեջ, դուք Քրիստոսի մեջ էիք, որովհետև Նա եղավ խոսքի լեցունությունը: «Որովհետև Նրա մեջ Աստվածության ամբողջ լիությունը բնակված է մարմնապես» (Կողոս.2:9): «Աստված էր Քրիստոսի մեջ, որ աշխարհն իր հետ հաշտեցրեց» (2 Կորնթ.5:19): Հավատու՞մ եք դրան: Դուք Քրիստոսի մեջ էին, եթե սերմ եք եղել, խոսք, Աստծո մասնիկ ի սկզբանե: Հետո դուք քայլել եք Նրա հետ երկրի վրա: Դուք խոսել եք Նրա հետ երկրի վրա: Դուք չարչարվել եք Նրա հետ երկրի վրա: Դուք մեռել եք Նրա հետ Գողգոթայում: Դուք նորից հարություն եք առել Նրա հետ: Այս պահին դուք մտածեք Հիսուս Քրիստոսով երկնային վայրերում, կապված եք Նրա հետ այն խոսքով, որը սնում է ձեր հոգին: «Մարդ ապրում է այն ամեն խոսքով, որ Աստծո բերանից է դուրս գալիս»: Ոչ թե մեթոդականների խոսքով, ոչ թե մկրտականների խոսքով, այլ Աստծո խոսքով:

⁷⁵ Հիշեք, Ելից 12:5 համարում, որտեղ խոսվում է Զատիկ գոհաբերության մասին, ասվում է, որ եթե առավոտյան ինչ-որ բան